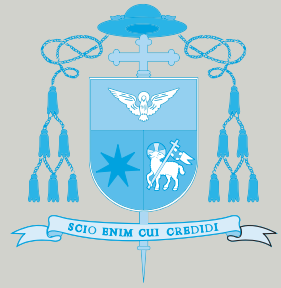

Butlletí

BISBAT DE TERRASSA

Gener-Febrer 2024

Butlletí del Bisbat de Terrassa

Núm. 46 (2024) I

29 de febrer

Redacció i administració:

Bisbat de Terrassa. Mitjans de Comunicació Social
c/ Vinyals 47-49, 08221 Terrassa - Tel. 93 733 71 20; Fax 93 733 70 95
A/e: bisbatdeterrassa@bisbatdeterrassa.org

Església Diocesana

Bisbe diocesà

Decret

Actualització de les assignacions per al sosteniment de preveres i diaques

DECRET 01/24.- Terrassa, 2 de gener de 2024

Considerant la conveniència d'actualitzar les assignacions per al sosteniment dels preveres i diaques, segons les possibilitats del Fons comú diocesà, organisme creat al Bisbat de Terrassa el 8 de novembre de 2017;

D'acord amb els canons 281 i 1274 del Codi de Dret Canònic, i havent realitzat les consultes oportunes;

PEL PRESENT decret disposem que:

Aquest any, amb efecte des del primer de gener de 2024, d'acord amb les normes diocesanes sobre la remuneració dels preveres i diaques vigents a la diòcesi, i segons acord amb els bisbes de les diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona, sigui fixat el valor del punt en 45,20 €/brut, amb un increment del 3,32%.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Terrassa.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Per manament del Sr. Bisbe
Mn. Eduardo Pire Mayol
Secretari General i Canceller

Comunicacions

Terrassa, 15 de gener de 2024

A l'atenció dels superiors/es i membres de les Comunitats de Vida Consagrada, Societats de Vida Apostòlica, Instituts Seculars i Verges Consagrades de la diòcesi

Benvolguts germans i germanes,

Déu vos guard.

Em plau adreçar-vos aquesta carta per convidar-vos a les celebracions que, des de la diòcesi, s'organitzen amb motiu de la Jornada de la Vida Consagrada enguany.

Com ja sou coneixedors, des de la Delegació Episcopal per a la Vida Consagrada, s'ha organitzat una trobada el proper diumenge 28 de gener a les 17h en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. En aquesta ocasió ens acompanyarà el P. Llorenç Sagalés, O. Cist., que ajudarà a reflexionar en clau espiritual sobre els documents del Concili Vaticà II, tal i com ho demana el papa Francesc com a preparació pel gran Jubileu de l'any 2025. A les 19h jo mateix presidiré la pregària de Vespres i tindrem l'oportunitat de saludar-nos.

I divendres 2 de febrer celebraré la Missa a la Catedral a les 20h, en la Jornada per la Vida Consagrada, amb motiu de la festa de la Presentació del Senyor. En la mesura de les vostres possibilitats sou convidats a participar en aquesta celebració, o si no us fos possible, a unir-vos espiritualment a través de la celebració que fareu a les vostres parròquies i comunitats.

Aprofito l'avinentesa per agrair-vos, un any més, el vostre testimoni com a persones consagrades enmig del nostre món, i també la vostra col·laboració en la vida diocesana de la qual en formeu part també a través de les vostres obres apostòliques. Com ja sabeu, en les Orientacions pastorals que he publicat recentment per als propers anys, convido a tots els diocesans a caminar junts per evangelitzar enmig de la nostra societat, una missió en la qual compto amb vosaltres.

Cordialment en el Senyor,

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Recés de quaresma per al clergat

Terrassa, 23 de gener de 2024

Benvolguts:

M'adreço a vosaltres per convocar-vos al recés del temps de Quaresma que aviat començarem. Està programat pel proper **dilluns 19 de febrer de 2024** al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès (Carrer de Llaceres, 30) a les 11 del matí i acabarà havent dinat.

Aquest any serà predicat pel P. Josep Manuel Vallejo, OFM Cap. i tractarà sobre l'any de la pregària en la vida sacerdotal. Durant el recés comptarem amb la presència de confessors per tal de poder rebre el sagrament de la Reconciliació i també amb Adoració eucarística després de la meditació i fins a la pregària de Sexta.

Per al dinar caldrà apuntar-se prèviament trucant al Bisbat en horari d'oficina (937337120) o bé escrivint un correu electrònic a epire@bisbatdeterrassa.org.

Esperant trobar-vos aquell dia, una cordial salutació i la meva benedicció,

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Aneu mar endins

Un baptisme que regenera (7 de gener de 2024)

Actualment, la ciència i la medicina són capaces de fer trasplantaments i de desenvolupar cèl·lules mare per regenerar i reparar teixits del cos humà. Però existeix un metge diví que ens regenera del tot, que ens fa éssers del tot nous. Ho ha fet donant la seva vida perquè nosaltres tinguem la seva mateixa vida i ens ho dona a través del baptisme i de la fe, perquè per rebre aquesta regeneració que ens fa ser fills de Déu ho hem de creure i acceptar per la fe.

Celebrem avui la solemnitat del Baptisme de Jesús, i nosaltres, en contemplar aquesta manifestació de la divinitat de Jesús i de la Trinitat, no podem deixar passar l'ocasió de reflexionar en el que suposa per nosaltres. Nosaltres, que sovint anem per la vida cansats i afeixugats, i que busquem, però no acabem de trobar el descans, la llum, la vida veritable que ens pot omplir.

En acabar el temps de Nadal en el qual hem celebrat i contemplat especialment el misteri de l'Encarnació, el naixement de Jesús el Fill de Déu, les lectures d'avui ens situen davant d'una decisió fonamental de la nostra vida. O perdem el temps, les energies i els diners amb béns que no alimenten, o podem acollir el do que Déu ens ofereix, l'aigua viva i l'aliment veritable que ens poden saciar i alimentar i que, a més, és gratis! Es tracta de creure-ho de debò.

I és que sovint el nostre orgull, la nostra obcecació, els nostres capricis, la nostra voluntat, passen pel davant de l'amor que Déu ens té. Volem ser nosaltres els qui trobem la solució, volem que brilli el nostre mèrit, que es vegi el nostre esforç, preferim ser nosaltres el centre. Però no ho aconseguim mai, ens cansem inútilment, buscant succedanis d'allò que no en té de succedanis, i ens esgotem perquè no hi ha altre camí, altra solució per la nostra vida i pel món que la que el Pare que ens estima ens ofereix en el seu Fill estimat.

Avui contemplem aquest do de Déu, que és el seu Fill, Jesús. S'ha fet gran i ha començat a presentar-se als seus germans del poble jueu, a aplegar deixebles, va al riu Jordà i es fa batejar per Joan, i en sortir de l'aigua es manifesten la immensitat, l'amor i la bellesa de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant.

Aquell dia, avui per a nosaltres, al riu Jordà on Joan batejava, va començar el veritable baptisme, que no tan sols perdona els pecats sinó que ens dona una vida nova, la vida de fills del mateix Pare de Jesús. Una vida que ens regenera, que ens fa del tot nous. Per això aquella veu del Pare que es va sentir en el baptisme de Jesús: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut» (Mc 1, 11), això mateix també ho hem de sentir adreçat a nosaltres, perquè també nosaltres som els seus fills estimats, i el Pare es complau en tots nosaltres, els seus fills. Però cal que ho creguem de debò perquè el baptisme que varem rebre doni els seus fruits.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

«Estimaràs el teu Déu... i el teu proïsme com a tu mateix» (14 de gener de 2024)

Aquestes paraules són el lema escollit enguany per la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que, si Déu vol, començarà el proper dijous i es clourà el dijous 25 de gener amb la Pregària de Vespres que tindrem a la Catedral juntament amb els representants d'altres esglésies i confessions cristianes presents en el territori diocesà.

En aquesta ocasió la preparació dels recursos i materials per aquesta setmana intensa de pregària han estat demanats pel Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i la Comissió de Fe del Consell Mundial d'Església a un equip ecumènic de Burkina Faso i amb la col·laboració de la comunitat *Chemin Neuf*. Aquests textos es fan ressò de la situació política i social inestable d'aquell país, amenaçat per la guerra i amb la pèrdua de cohesió social i dels valors comuns del poble.

Sobre l'ecumenisme, el Sínode dels Bisbes ha reafirmat una vegada més la importància d'aquest treball en l'Església Catòlica i les altres esglésies i confessions cristianes. A la vegada, en les aportacions fetes des de les diferents diòcesis, també s'ha deixat constància que cal enfortir aquest treball, especialment entre la gent més jove.

A les Orientacions Pastorals de la diòcesi per aquests propers anys, he recordat que «hem de tenir present també en aquest treball el compromís ecumènic. En aquest sentit, hauríem de procurar trobar sinergies i possibilitar col·laboracions en molts aspectes que compartim, a més de la fe en Jesucrist, aspectes com són el valor i la defensa de la vida

i la dignitat de la persona humana, i la lluita contra la secularització que ens afecta a tots».

A la nostra diòcesi tenim una llarga tradició de treball ecumènic a través de diverses plataformes i grups de reflexió en diverses ciutats i amb iniciatives ben diverses com les accions que duu a terme el grup Cristians per Terrassa, a l'arxiprestat de Terrassa, i també un programa de ràdio ecumènic a Rubí, o la recollida solidària d'aliments a Sabadell, entre moltes altres iniciatives.

Fruit d'aquesta bona relació existent entre responsables i membres de les diverses entitats cristianes ha estat per exemple la invitació que ens van fer des de l'Església Unida de Terrassa per participar en un curs de lideratge el passat mes de novembre, en el qual vaig tenir l'oportunitat de participar en alguna sessió, juntament amb alguns preveres i seminaristes. L'experiència va resultar enriquidora pel nivell de les aportacions i conferències i pel fet que es va posar de manifest que, davant reptes que ens són comuns, podem treballar junts per tal d'afrontar-los i esdevenir d'aquesta manera una expressió d'aquella unitat tan desitjada que el Senyor demana en el context del Sant Sopar: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17, 21).

Us convido a tots, doncs, a prendre'ns amb la importància que pertoca aquesta setmana de pregària. Tinguem present aquesta intenció en les diverses celebracions de les parròquies, comunitats i associacions. Tinguem-ho present també en la nostra pregària personal. I demanem a Déu que ens obri més els ulls per trobar camins de cooperació i col·laboració en aquells àmbits en els quals avançar junts pot ser una realitat i expressió de l'estimació a Déu i als altres.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Crist, Servent (21 de gener de 2024)

El 21 de gener l'Església celebra la festa del màrtir sant Fructuós, bisbe de Tarragona i dels seus dos diaques Auguri i Eulogi, també màrtirs. Foren cremats durant la persecució de l'emperador Deci el 259 a l'amfiteatre de Tarragona.

És un gran do, el del diaconat, un do que el Senyor fa a la seva Església i que hem de saber valorar. És el do de tenir un sagrament, el de l'orde, i que esdevé imatge de Crist Servent. Per tant, els diaques són un recordatori viu de l'ofici de servent de Crist: «el Fill de l'Home no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per a tots els homes» (Mt 20,28).

I és, a la vegada, una gran vocació que articula tota la vida al voltant del servei: el servei a la taula de l'Eucaristia, el servei de la Paraula i el servei de la taula dels pobres —la caritat—. El diaconat és una gran llum per tots nosaltres i per la societat. Malauradament però, tant en la societat com en altres àmbits de la vida i també en l'Església, no es competeix pel servei. Si hi ha cops de colze és per veure qui arriba abans o més amunt. Per això, l'exemple dels diaques, que fan del servei l'eix de la seva vida ens il·lumina a tots en el nostre seguiment de Crist servent.

El Senyor ens ensenya que el camí del servei humil, com el que feu rentant els peus als deixebles, és el camí cap a Déu i el camí cap al cor de l'altre. Ell ho fa amb nosaltres: es ceneix la tovallola, s'abaixa a rentar-nos els peus. Des d'aquesta humilitat, el Senyor ens serveix, guarint i embenant les ferides dels nostres peus nafrats de vagar pels camins de la vida, buscant on reposar el nostre cor.

A la vegada, estar per sobre de l'altre allunya les persones, ja que es prenen posicions de control sobre l'altre i l'altre es converteix en un subordinat. Per contra, estar a l'alçada dels peus, abaixant-se, servint, acostava les persones i per això, Crist actua així amb nosaltres, abaixant-se i fent de la seva vida un servei. Tan de bo nosaltres aprenguem la lliçó d'humilitat cada vegada que s'abaixa rentant-nos els peus. Tan de bo també ens fixem en els diaques que tenim en les nostres parròquies, i que sapiguem valorar el seu servei i vegem en ells el Crist que s'ha fet Servent, que dona la vida per nosaltres.

Ens cal demanar molt al Senyor de ser servidors els uns dels altres, a tot arreu: a les parròquies, amb la família, a la feina, als estudis, al barri o poble. La vida es veu molt diferent quan un viu posant-se al servei, als peus dels altres o si els mira per sobre. El qui s'abaixa, comença a veure el món des de l'altura dels infants, aquells dels quals diu el Senyor: «si no us torneu com els infants, no entrareu al Regne del cel» (Mt 18,13).

Donem novament gràcies a Déu pel do del diaconat i pels nostres diaques i preguem per ells, especialment els qui en teniu a les vostres parròquies.

També preguem per les vocacions al diaconat, per tots aquells que Déu crida a ser imatge de Crist Servent i per tots els que han iniciat ja el camí preparant-se per una futura ordenació i també per les seves famílies.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

La Presentació del Senyor (28 de gener de 2024)

En aquest diumenge celebrem enguany a la nostra diòcesi la trobada dels religiosos i de la vida consagrada. El motiu d'aquestencontre, que se celebra cada any en aquestes dates, és la proximitat d'aquesta festa de la Presentació del Senyor, imatge de la seva consagració al Pare i també, per tant, de tota vida consagrada a Ell. Per això, agraint a Déu aquest misteri, agraim també el do de la vida consagrada i el testimoni dels nostres germans i germanes que viuen la seva consagració baptismal en la vida religiosa i en les diverses institucions i carismes de l'Església.

Popularment conegut com a festa de la Candelera és el dia en què, segons la tradició, es retiren el pessebres i la decoració nadalenca. Rep el nom de Candelera provinent de "candela" ja que és una celebració amb una processó amb candeles. Les candeles fan present la llum de Crist que entra en el temple i que ens representa a nosaltres també.

Aquesta festa, provinent de l'antiga litúrgia de Jerusalem, té lloc 40 dies després del Nadal, moment en què la llei jueva disposava presentar els nadons i purificar les mares al temple després del naixement i circumcisió als 8 dies (cf. Lv 12,2-5).

La primera lectura de la Missa de la Presentació, el dia 2 de febrer, la profecia de Malaquies sobre el Messies, anuncia que Ell entrarà un dia al Temple de Déu (Ml 3,1-4), i la carta als hebreus dona el sentit d'aquesta presentació al Temple de Jerusalem, de la seva vida i de la grandesa del misteri de la seva Encarnació: Jesucrist és el gran sacerdot compassiu i acreditat per Déu per expiar els pecats de tot el poble (cf. He 2,17). S'han acabat els sacrificis de l'Antiga Aliança perquè des d'ara Ell és el veritable sacerdot, l'únic sacrifici i la víctima que ens salva.

Nosaltres, com a cristians, contemplem aquest misteri de la vida del Senyor que complia un precepte jueu. Però aquesta escena ens pot ajudar a preguntar-nos de quina manera ens vam presentar i ens continuem

presentant -oferint- al Senyor en les nostres vides. Perquè certament un dia vam ser portats a l'Església per a ser batejats, i entrar a formar part del seu Cos, de la família de Déu.

En reviuere aquest misteri, l'Església torna a donar la benvinguda a Crist. Aquest és el veritable sentit de la festa. És una festa de trobada entre Crist i la seva Església. Dramatitzant el record d'aquesta trobada de Crist amb Simeó al Temple, l'Església ens demana que professem públicament la nostra fe en la Llum del món, llum que es revela a totes les nacions i a tots els homes i dones del món que esperaven i esperen la seva vinguda.

En aquesta festa demanem al Senyor per l'Església, per la nostra diòcesi i per cadascun dels diocesans -laics, religiosos, diaques, preveres i bisbe-. Com Simeó, també nosaltres podem dir: "Els meus ulls han vist el Salvador" (Lc 2,29-30). Siguem, doncs, nosaltres aquesta llum en el món.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Consagrats! (4 de febrer de 2024)

Acabem de celebrar, aquest divendres passat, la festa de la Presentació del Senyor. La festa és coneguda i celebrada amb diversos noms que expressen el seu significat: la Presentació del Senyor, la Purificació de Maria, la festa de la Llum i la festa de les Candeles. Crist, la Llum del món presentada per Maria la seva Mare al Temple, ve a il·luminar-nos a tots, semblantment a com els ciris i les candeles il·luminen en la foscor.

Segons l'antic costum del poble d'Israel, quaranta dies després d'haver nascut un primogènit, aquest havia de ser portat al Temple per presentar-lo al Senyor. Així van fer Maria i Josep amb el Nen Jesús com diu l'evangeli: "Els pares de Jesús el van portar a Jerusalem, per presentar-lo al Senyor, d'acord amb allò escrit a la llei del Senyor"(Lc 2, 22). Perquè els primers fill barons dels jueus pertanyien al Senyor.

Així es va manifestar Jesús a Israel davant d'aquells ancians Simeó i Anna, que representaven l'Israel fidel que esperava la vinguda del seu salvador i van lloar Déu en veure acomplertes les seves esperances.

L'entrada per primera vegada de Jesús en el temple de Jerusalem suposa l'acompliment de les Escriptures que havien anunciat que així un dia

entraria el Messies, i expressa també que Crist, la llum veritable, entra en el “seu” temple per ser llum del món, mentre l’ancià Simeó esclata en un cant de lloança: “Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d’Israel, el vostre poble” (Lc. 2, 30-32).

A la vegada, en aquest dia l’Església celebra la XXVIII Jornada Mundial de la Vida Consagrada, amb el lema “Soc aquí, Senyor, que es faci la vostra voluntat”. Aquesta Jornada recorda el do per a l’Església i per al món de les persones consagrades «en la riquesa de maneres i carismes, inspirats per l’Esperit Sant a través de l’escolta i el discerniment comunitari».

Consagrar, en sentit teològic, és el mateix que santificar, divinitzar, fer sagrat; i vida consagrada vol dir una vida dedicada del tot a Déu. Tots aquests termes impliquen una relació directa amb Déu, entrar en l’esfera del sagrat, del diví, del sant. I això és el que s’ha realitzat en tots aquells que hem rebut el baptisme. Perquè el baptisme ha estat la nostra consagració radical i plena. I aquesta consagració l’ha realitzat Jesucrist a través de l’Església, en el baptisme, consagrant-nos al Pare, i al Fill, i a l’Esperit Sant. Després Déu crida als seus fills per diferents camins, diverses formes i expressions de concretar aquesta consagració baptismal en la vida de cada cristià.

La vida consagrada és el camí pel qual Déu crida a alguns a viure aquesta consagració en la dedicació de tota la vida al servei de Déu i dels germans, a través d’un carisma concret, d’una missió, d’una espiritualitat. Com Jesús, llum del món, els consagrats i consagrades són també llum en l’Església i per al món, i amb la professió d’uns vots que acostumen a ser els de pobresa, castedat i obediència, són imatge del Crist consagrat per a la vida en el món.

Preguem avui, aquests dies, especialment pels nostres germans i germanes consagrats, i agraïm a Déu i als qui viuen aquest camí de l’Evangeli la seva dedicació i entrega, d’una manera especial en la nostra diòcesi.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

No podem quedar-nos sense fer res (11 de febrer de 2024)

Aquest cap de setmana a les nostres parròquies i esglésies se celebra la Campanya contra la Fam, que organitza cada any, des de 1959, Mans

Unides. Es tracta d'una campanya de sensibilització i de col·laboració amb projectes concrets a països del Tercer Món per aportar el nostre ajut enfront del greu problema de la fam de menjar, la fam de cultura i la fam de Déu.

Cada un dels arxiprestats de la diòcesi participa en un projecte concret de desenvolupament cercant la manera d'obtenir els recursos necessaris per cobrir el pressupost: a la República Dominicana en poblacions vulnerables, a Tanzània i a Guatemala amb projectes per la promoció de la dona, a l'Índia per la millora en la condició de vida dels nens i a Madagascar per la promoció de l'atenció sanitària primària.

Com a organització catòlica, Mans Unides ajuda a la promoció i el desenvolupament dels països més empobrits del planeta. En aquesta tasca col·laboren molts laics catòlics, la major part com a voluntaris que dediquen temps i esforços per ajudar en la sensibilització i el compromís com a cristians davant les injustícies que hi ha al nostre planeta, la casa comuna de tots.

El lema de la campanya d'enguany és prou significatiu: *L'efecte de l'ésser humà*. Ens ajuda a reflexionar sobre el greu problema que planteja actualment la situació provocada per l'home amb la seva actuació sobre el planeta i que està portant a un canvi climàtic de conseqüències encara imprevisibles.

El papa Francesc va publicar la tardor de l'any passat una nova exhortació apostòlica dedicada precisament a aquest tema, amb el títol *Laudate Deum*. El Pontífex reflexiona sobre la situació actual del planeta i les perspectives de futur, incidint especialment en la capacitat humana per ajudar a revertir aquesta situació. El plantejament de fons és la mirada de fe que tenim com a creients sobre l'obra de la creació de Déu, tal i com apareix en el primer llibre de la Bíblia, el llibre del Gènesi.

Francesc ens recorda que hem de reconèixer que “la vida humana és incomprendible sense les altres criatures, perquè tots els éssers de l'univers estem units amb vincles invisibles i conformem una espècie de família universal, una sublim comunió que ens mou a un respecte sagrat, respectuós i humil” (*Laudate Deum* núm. 67). I encara fa una crida ampla convidant “a cadascú a acompanyar aquest camí de reconciliació amb el món que ens acull, a embellir-ho amb les nostres aportacions, perquè això té a veure amb la dignitat personal i els grans valors” (núm. 69).

Perquè no podem oblidar, com ens recorda el Papa, que la nostra motivació més profunda és d'ordre espiritual, és a dir, Déu ha posat a les nostres

mans l'obra de la seva creació per tal que nosaltres sapiguem administrar-la amb els talents i les capacitats que ha sembrat en els nostres cors. No en som els propietaris, sinó els vinyaters de la parcel·la que l'amo de la vinya ens ha encomanat, que és el nostre planeta. I tampoc podem oblidar que moltes de les situacions de pobresa i necessitat que hi ha al món són resultat del mal ús de la terra i dels seus fruits. Si l'ésser humà és l'única espècie capaç de canviar el planeta, aquesta afirmació no és només una constatació negativa pels efectes que provoca la seva acció, sinó que l'hem de convertir en positiva per les possibilitats que té de millora del planeta.

Us convido, doncs, a sentir-nos cada vegada més responsables com a fills de Déu, i a col·laborar també enguany en aquesta campanya. Vull agrair també la dedicació per part de molts, la major part voluntaris en aquests dies de la campanya de Mans Unides, i també al llarg de tot l'any amb altres propostes i activitats encaminades al mateix fi.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli (18 de febrer de 2024)

El passat 14 de febrer vam començar el temps de la Quaresma amb la celebració del Dimecres de Cendra. Ens hem endinsat en aquests 40 dies quaresmals que preparen per a la celebració del Triduum pasqual de la passió, mort i resurrecció del Senyor.

Cada any per aquestes dates se'ns imposa la cendra en el cap amb les paraules del celebrant que ens diu "Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli" (Mc 1,15), o bé aquell text suggestiu de la Bíblia "Recorda't, home, que ets pols, i que a la pols retornaràs" (Gn 3,19).

Però, si bé tot això és cert, també ho és que no arribem mai a entrar del tot en aquest misteri de la conversió del nostre cor, de girar-nos cap a Déu, de deixar les nostres preocupacions, preferències, criteris, manies, tot allò que ens separa del Senyor. Aquest és un objectiu mai del tot assolit, sempre necessitarem la conversió.

En aquest Diumenge primer de Quaresma contemplem el passatge evangèlic de les temptacions, aquest any segons l'evangeli de sant Marc. En aquest text, després de la breu referència a les temptacions, veiem com

Jesús comença a predicar la Bona Nova de Déu amb les mateixes paraules que vam sentir el Dimecres de Cendra: “Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova” (Mc 1,15).

Com sabem, a més de ser un temps de conversió, temps de revisar la nostra vida, temps de repensar i replantejar les coses per fer-les més de Déu, sempre amb l’ajuda de la seva gràcia, també és un temps que està unit al baptisme i a la seva preparació, el catecumenat. Així va començar, de fet, la quaresma.

A les primeres Vespres del primer Diumenge de Quaresma, aquest dissabte 17 de febrer, a la nostra Catedral, es duu a terme el ritus d’elecció dels catecúmens, adults que es preparen per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana, Baptisme, Confirmació i Eucaristia, en la Vetlla pasqual o durant el temps de Pasqua que s’acosta. És bonic i engrescador com a bisbe, pastor de la diòcesi, i també per a tots vosaltres, diocesans, veure com homes i dones adults del nostre temps decideixen donar el pas valent de professar la seva fe, reconèixer a Jesucrist com el seu Salvador, preparar-se per a rebre el Baptisme.

A la segona lectura d’aquest diumenge Sant Pere recorda que l’aigua que salvà Noè i la seva família dins l’arca era prefiguració, anunci, de les aigües del baptisme, inaugurades per Jesucrist, que salven tots els qui estan disposats a rebre la gràcia i la vida eterna que només Ell dóna.

Demanem insistentment al Senyor la gràcia de la conversió dels nostres cors, demanem-li que ens obri l’enteniment i el cor per considerar, comprendre i viure, quin baptisme ens ha purificat, quin esperit ens ha regenerat i quina sang ens ha redimit.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Senyor, ensenya’ns a pregar! (25 de febrer de 2024)

El Papa Francesc ha volgut declarar aquest any com “Any de la pregària” i per aquest motiu voldria dedicar algunes reflexions a aquest tema. Perquè un any de la pregària? Quina és la importància de la pregària? D’on ens ve a nosaltres aquesta necessitat? I és que des de ben petits aprenem a parlar, a entrar en relació amb els altres, especialment els més propers. I des de ben petits tots hem après a demanar. A demanar el que necessitem

i també altres coses que pot ser no necessitem de veritat però que ens semblen necessàries. Des de petits hem après a demanar amb paraules mal pronunciades, amb plors, amb crits de vegades també.

Però resulta que no hem après encara del tot a pregar, no acabem de saber pregar. Potser perquè des del principi hem entrat en relació amb els nostres pares, amb les persones que ens estimen, i tenim confiança amb ells, però no hem après a entrar en relació amb Aquell que ens estima més que ningú en aquest món, no acabem de conèixer i de confiar en el Senyor.

D'aquí la gran importància d'ensenyar als infants, ja des del primer moment, que hi ha algú que els estima més encara que nosaltres. Ensenyar als infants, perquè quan arriben a ser grans no es trobin que no saben pregar. Perquè pregar és l'expressió de la nostra relació amb Déu. Hi ha moltes maneres de pregar, molts tipus de pregària, però perquè aquesta sigui autèntica, en tots els casos, hi ha uns elements comuns i necessaris. En tots els casos és necessari la consciència de qui som nosaltres i de qui és aquell a qui preguem. Però, coneixem aquell a qui preguem?

Voldria avui parlar d'un tipus concret de pregària, de les més antigues i arrelades en la història i la tradició de la nostra fe. Em refereixo a pregar amb els salms. Jesús va pregar des de petit amb els salms.

El *Llibre dels Salms* és un conjunt d'himnes i oracions. També es coneix com a Salteri en al·lusió a l'instrument musical emprat per acompanyar el seu cant. El llibre forma part del cànon jueu i de la Bíblia cristiana. La tradició jueva més antiga i la Bíblia llatina reconeixen 150 salms com a canònics.

Etimològicament, la paraula «Salm», ve de la paraula llatina «psalmus», que ve a la vegada de la paraula grega «psalmoi», que significa lloança. Els salms venen presentats com una sèrie de poesies i cànctics de diverses èpoques i autors, que amb el pas dels anys es van anar agrupant; pregàries i súpliques dirigides a Déu, unes plenes de confiança i lloança, d'altres de petició i d'angúnia, de desesperació, altres de joia i de pau, moments d'acció de gràcies i de serenitat que han estat marcades per les circumstàncies del moment.

Sabem per la Bíblia que els salms van acompanyar Jesús al llarg de la seva vida. Els tenia presents a la seva pregària, així com amb Maria i Josep, que els recitarien cada dia i especialment en les peregrinacions

a Jerusalem. L'evangeli ens diu que va cantar salms amb els apòstols, al darrer Sopar: «I cantant els himnes, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres» (Mt 26,30). I a la creu va recórrer al salm 22 expressant el seu dolor i abandonament a les mans del Pare: «Déu meu, Déu meu! per què m'heu abandonat?» com llegim a Mt 27,46. Són la pregària de l'Antic Testament per excel·lència, però també per a nosaltres, com a inspirats per Déu mateix per a la nostra relació amb Ell.

L'Església segueix la tradició del poble d'Israel i els resa i canta en la Litúrgia de les Hores. Siguin quin siguin els salms amb els que resem no oblidem mai que Jesús va pregar amb els salms i que molts d'ells es refereixen a Ell mateix, el Messies. I no oblidem que sempre, tota pregària i també la dels salms, l'hem de fer conscients i amarats de l'amor de Déu, de l'amor que ens té, perquè ell és amor.

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa

Activitats del Sr. Bisbe

Gener

- Dia 1: Missa de Santa Maria, Mare de Déu, amb benedicció apostòlica a la Catedral a les 12h
- Dia 6: Missa de l'Epifania del Senyor a la Catedral a les 12h
- Dia 9: Visites programades
- Dia 10: Visites programades
Reunió de la comissió preparatòria pels actes del 20è aniversari de la diòcesi al Bisbat a les 17h
- Dia 11: Reunió del Patronat Sant Josep Oriol de la Residència Sacerdotal a les 11h

Comissió per al diaconat permanent de la PEB a la Residència Sacerdotal a les 17h
- Dia 12: Visites programades
- Dia 13: Jornada de formació de la Fundació Escola i Vida a Escola Mare de Déu de Montserrat de Rubí a les 9h
- Dia 14: Missa de presentació de Mn. Prakash Chukka com a administrador parroquial de Santa Perpètua de Mogoda a les 12:30h

Missa de commemoració del 50 aniversari de comunitats del Camí Neocatecumenal a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell a les 18h
- Dies 16-18: Visites programades
- Dia 19: Visites programades
Consell Episcopal amb arxiprestes al Bisbat a les 11h
- Dia 20: Processó i missa de Sant Sebastià a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà a les 11h

Confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de Granollers a les 18h

- Dia 21: Missa en la festa patronal de Sant Antoni a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui a les 10h
- Dia 22: Missa patronal i confirmacions a la parròquia de Sant Vicenç de Sabadell a les 19h
- Dies 23-24: Participa a Toledo en la solemnitat de Sant Ildefons en un jubileu sacerdotal amb motiu dels 50 anys de la carta pastoral sobre el seminari escrita per D. Marcelo González Martín
- Dia 25: Visites programades
Vetlla de pregària amb motiu de la Cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians a la Catedral a les 19h
- Dia 26: Visites programades
Visita un grup de joves a la parròquia de Sant Roc de Sabadell a les 20h
- Dia 27: Visites programades
Missa patronal i confirmacions a l'església de Maria Auxiliadora de Terrassa a les 20:30h
- Dia 28: Confirmacions a la parròquia de Santa Maria de Barberà del Vallès a les 10:30h
Trobada diocesana de religiosos i pregària de Vespres al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès a les 17h
- Dies 30-31: Visites programades

Febrer

- Dia 1: Assemblea plenària del SIPS a Sant Pau del Camp a les 11:30h
Visites programades
- Dia 2: Visites programades
Missa al col·legi Nostra Senyora de Montserrat de les Teatines de Parets del Vallès amb motiu del tancament de la comunitat de religioses a les 18h
Missa de la Presentació del Senyor en la Jornada de la Vida Consagrada a la Catedral a les 20h

- Dia 3: Missa i dinar de cloenda dels Exercicis espirituals del Seminari diocesà a la Casa d'espiritualitat Nostra Senyora de Montserrat, a Caldes de Montbui, a les 12:30h
- Dia 4: Confirmacions a Sant Joaquim de Martorelles a les 10h
- Dies 5-8: Visites programades
- Dia 9: Visites programades
Consell Episcopal amb Delegats generals al Bisbat a les 11h
Visita del Conseller Carles Campuzano de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya al Centre Sara de Sabadell a les 16:30h
- Dia 10: Jornada diocesana de Pastoral de la Salut a la Sala Fiveller de Mollet del Vallès a les 10h
- Dia 11: Missa patronal i confirmacions a Sant Valentí de Terrassa a les 12h
- Dies 12-13: Reunió de bisbes de la Tarraconense a Tiana
- Dia 14: Visites programades
Missa a la Catedral a les 20h i Imposició de la Cendra
- Dia 15: Visites programades
Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics al Bisbat a les 19h
- Dia 16: Visites programades
- Dia 17: Trobada d'escolans al Seminari diocesà a les 10h
Trobada de mossens de la Delegació episcopal de Pastoral familiar a Sant Esteve de Parets del Vallès a les 11h
Ritu d'elecció de catecúmens a la Catedral a les 20h
- Dia 18: Missa de cloenda de la Setmana de la Família a la Catedral a les 20h
- Dia 19: Recés de Quaresma del clergat al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès a les 11h
- Dia 20: Reunió de rectors i formadors dels Seminaris de Catalunya al Seminari conciliar de Barcelona a les 10h

Reunió de delegats de pastoral vocacional de Catalunya al
Seminari conciliar de Barcelona a les 12h

Visites programades

- Dia 21: Visites programades
Comissió per al sosteniment de l'Església al Bisbat a les 19h
- Dia 22: Visites programades
- Dia 23: Visites programades
Consell Presbiteral al Bisbat a les 11h
Missa d'aniversari de creació del moviment Comunió i Alliberament i de la mort de Don Luigi Giussani a la Catedral a les 20h
- Dia 24: Missa i recés de Quaresma dels diaques permanents a la Catedral a les 11h
- Dia 25: Missa en ritu hispano-mossàrab a Sant Pere de Terrassa a les 11h
- Dies 26-28: Trobada CEE de directors espirituals de Seminari a Madrid
- Dia 29: Acte acadèmic de reconeixement del Dr. Armand Puig a l'Ateneu Universitari Sant Pacià a les 11h
Visites programades
Sessió de formació al grup Nicodemus (DeleJove) a Sant Fèlix de Sabadell a les 20:30h

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments

Sr. Antoni López Álvarez, membre del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics

Sra. Teresa Arpí Roca, Servei religiós a l'Hospital General de Catalunya

Comunicacions

Exercicis Espirituals per a preveres

Terrassa, 25 de gener de 2024

Benvolgut Mn.

Déu vos guard,

Tal i com es va informar en el calendari per al curs 2023-2024 enviat el passat mes de juliol, s'organitza com cada any una tanda d'Exercicis Espirituals per a preveres pel proper mes de març, durant el temps de Quaresma. El Sr. Bisbe ha demanat a Mons. José Vilaplana, bisbe emèrit de Huelva, que els pugui predicar.

Els Exercicis tindran lloc entre els dies 10 i 15 de març, començant el diumenge a les 19h i acabant el divendres havent dinat. El lloc serà, com habitualment, la Casa d'Espiritualitat de Nostra Senyora de Montserrat, a Caldes de Montbui (Paratge del Remei s/n. 08140 Caldes de Montbui. Telèfon: 93 865 44 96).

Per tal d'inscriure-us, podeu fer-ho al Bisbat, presencialment o per telèfon

en horari d'oficina, per WhatsApp al 655 432 782, o a través del correu electrònic epire@bisbatdeterrassa.org abans de dilluns 26 de febrer.

Així mateix, us recordo que enguany el recés de Quaresma tindrà lloc, com es va anunciar i ha convocat el Sr. Bisbe, dilluns 19 de febrer al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. També cal inscriure's, especialment pel dinar, abans de dijous 15 de febrer.

Cordialment en el Senyor,

Mn. Eduardo Pire Mayol
Secretari General i Cancellier

Vida diocesana

Crònica del Consell Presbiteral

Cinquena sessió (23 de febrer de 2024)

El divendres 23 de febrer de 2024, en el Bisbat es va reunir el Consell Presbiteral de la diòcesi sota presidència de Mons. Salvador Cristau Coll, Bisbe de Terrassa. La sessió va començar a les 11 del matí i va acabar a les 2/4 de 2 del migdia.

1. Pregària de Tèrcia.

2. Salutació del Sr. Bisbe.

El Sr. Bisbe després de la salutació fa una breu reflexió sobre el moment actual de fragilitat en la societat i com mantenir la pau, la serenor per complir la nostra missió evangelitzadora.

A continuació informa dels actes previstos per la celebració dels 20 anys de la diòcesi, al llarg de tot l'any des de juny de 2024 a juny de 2025, destacant especialment la celebració de la Missa d'acció de gràcies que presidirà el Nunci de S. Santedat el dissabte 15 de juny a les 11h a la Catedral; posteriorment hi haurà un refrigeri obert a tothom.

Diversos consellers intervenen proposant també amb motiu del 20 aniversari que es promoguin peregrinacions a la Catedral, que s'acompanyi la celebració amb algun signe de solidaritat envers els més necessitats, i que la perspectiva de l'efemèride sigui especialment per mirar endavant i continuar treballant amb esperança.

3. Aprovació, si s'escau, de l'acta de la reunió anterior.

4. Tema a tractar: Una Església sinodal en missió. Informe de síntesi.

Mn. Catalán introdueix el tema fent notar que l'objectiu de les aportacions a aquesta nova fase de preparació del Sínode és mantenir a les diòcesis el dinamisme sinodal i implementar progressivament aquest nou estil de reflexionar i treballar. Es constata que l'Informe de Síntesi és dens i complex i que això dificulta la seva comprensió i treball.

Diversos consellers intervenen fent notar que el document té una modalitat i una intencionalitat, i que és perillós. Es troba a faltar un aparell crític més ample, amb una carència de la Paraula de Déu, del Magisteri i dels Pares de l'Església. No es fa referència a la urgència antropològica. Es valora positivament treballar la dimensió fraternal i sinodal però es troba a faltar la dimensió espiritual. Es proposa fer una relectura de la constitució *Lumen Gentium*.

A partir d'aquestes consideracions es fan dos grups de reflexió sobre alguns capítols de l'Informe de síntesi i posteriorment es fa una posada en comú, en la que els consellers destaquen:

- La centralitat de l'Eucaristia, don brolla la sinodalitat. La necessitat de la formació litúrgica i entendre correctament què vol dir la participació;
- No perdre la dimensió transcendent de l'ésser humà;
- Promoure la integració i participació dels pobres materials i espirituals;
- Aprofundir en la Doctrina Social de l'Església ja que és un dèficit encara, i dona llum per viure la fe d'una manera més global;
- Aprofundir en la presència dels laics com a ferment de la societat i com àmbit més propi del seu compromís laical;
- Reflexionar sobre el diaconat perquè trobi el seu encaix;
- Viure la fraternitat sacerdotal ja que ajuda a viure la correcció fraterna, cultivar l'amistat i el descans entre els clergues;
- Pensar les coses en clau de discerniment enfront d'un component més assembleari. Treballar també sinodalment a les parròquies.

5. Informacions diocesanes.

A la darrera part de la sessió s'informa dels Exercicis Espirituals per a preveres, la Missa Crismal i l'excursió de final de curs del clergat.

6. Precs i preguntes.

Crònica diocesana

Jornada Mundial per la Pau

El dia 1 de gener, la Delegació de Terrassa de Justícia i Pau organitzà, juntament amb la participació del Consell Interreligiós de Terrassa, una vetlla de pregària amb motiu de la Jornada Mundial per la Pau, presidida per Mn. Joan Lázaro, vicari judicial i consiliari de Justícia i Pau. Enguany, la jornada ha tingut de fil conductor la Intel·ligència Artificial i la recerca de la Pau de Déu.

Jornada de formació a les escoles de la diòcesi

El 13 de gener els equips directius (directors, caps de pastoral, caps d'estudi, coordinadors i alguns professionals interessats...) dels 5 centres de la Fundació van iniciar una jornada a l'escola Montserrat de Rubí per revisar i potenciar la nostra identitat. El bisbe Salvador va celebrar l'Eucaristia i participà en la jornada. Seguidament la revisió estava programada per Catherine L'Ecuyer, doctora en educació i psicologia. Va preparar uns grups de preguntes per interactuar, escoltar, aclarir i reflexionar. Va fer una clara comparació dels diferents fonaments antropològics perquè es prenguéss consciència que les influències i modes actuals a vegades contaminen la nostra identitat. A la part final, el treball es va centrar en la necessitat de formar els nostres alumnes i mostrar clarament els signes de la nostra identitat: el respecte, l'acolliment, el treball en equip, la comunicació, la serenor, la templança per aconseguir el millor ambient per desenvolupar els coneixements i la personalitat de cadascun dels nostres alumnes.

50 anys del Camí Neocatecumenal a Sabadell

El diumenge 15 de gener va tenir lloc l'acte central del cinquantè aniversari de la presència de comunitats del Camí Neocatecumenal a la ciutat de Sabadell, en concret a la parròquia del Sagrat Cor en el barri de Can Oriach. Actualment hi ha 8 comunitats a Sabadell i 1 a Mollet del Vallès i s'estan donant passos per crear una comunitat a Terrassa. La primera i més antiga començà el 8 de desembre de 1973. Totes elles estan integrades en la vida parroquial i participen en les seves activitats i celebracions. La Missa

fou presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe diocesà i concelebraren els preveres de la parròquia i d'altres relacionats amb aquesta realitat eclesial.

El Consell Episcopal amb els arxiprestes reflexiona sobre la conversió pastoral

El divendres 19 de gener el bisbe Salvador va presidir la reunió del Consell Episcopal amb els arxiprestes. El tema de fons va ser la conversió pastoral a les parròquies i arxiprestats de la diòcesi de cara a un nou impuls evangelitzador i una reestructuració de serveis comuns en l'àmbit de l'arxiprestat. Conduí la reflexió Mn. David Compte, prevere de Vic implicat en la renovació pastoral i membre de la Fundació Autem. També s'informà sobre els actes organitzats amb motiu del vintè aniversari de la diòcesi, les activitats de la delegació de joventut i la formació dels ecònoms de les parròquies.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

El dijous dia 25 de febrer Mons. Salvador Cristau presidí a la Catedral la Cloenda d'aquesta setmana de pregària, organitzada per la Delegació Episcopal d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, i amb la participació de representants de l'Església Anglicana, diverses esglésies protestants de Terrassa, Sabadell, Rubí i Valldoreix i el Consell Evangèlic de Catalunya.

A Terrassa, Sabadell i Rubí es van organitzar pregàries també ecumèniques amb participació de les diferents confessions cristianes.

Trobada de religiosos de la diòcesi i Jornada de la Vida Consagrada

El diumenge 28 de febrer a la tarda la Delegació Episcopal per la Vida Consagrada organitzà la trobada de religiosos en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès. El P. Llorenç Sagalés O. Cist. feu una reflexió sobre la relectura dels textos del Concili Vaticà II en clau orant, assenyalant aquells elements i intuïcions del Concili que caldria recuperar en el moment actual. Hi hagué després un temps per compartir i finalment el Sr. Bisbe presidí la Pregària de Vespres.

El divendres 2 de febrer el bisbe Salvador va presidir la Missa a la Catedral amb motiu de la festa de la Presentació del Senyor i la Jornada per la Vida Consagrada. Participaren religiosos de tota la diòcesi.

Els seminaristes fan exercicis espirituals

Entre els dies 28 de gener i 3 de febrer els seminaristes de Terrassa han fet exercicis espirituals a Caldes de Montbui. Enguany els ha predicat Ricardo Vázquez, director espiritual del Seminari de Santiago de Compostela. L'últim dia van tenir la visita del bisbe Salvador.

Trobada de parròquies de l'arxiprestat Sabadell Centre Sud

El dissabte 3 de febrer les parròquies de l'arxiprestat Sabadell Centre Sud celebraren la setena trobada de parròquies a Sant Oleguer. Enguany els acompanyà Mn Daniel Palau, professor de la Facultat de Teologia que reflexionà sobre els documents del Concili Vaticà II i la seva actualitat.

Trobada de Pastoral de la Salut

El dissabte 10 de febrer el Bisbe Salvador va presidir la XVIII Jornada diocesana de Pastoral de la Salut que es va celebrar a la Sala Fiveller de Mollet. El tema d'enguany ha estat *Donar esperança en la tristesa*, i ha comptat amb la conferència de Dr. Jaume Arnau, metge, i diversos testimonis. Participaren els col·laboradors i visitadors de malalts de les parròquies, hospitals i residències.

Comença la quaresma

El dimecres 14 de febrer d'enguany l'Església començà el temps de la quaresma amb la celebració de la Missa i el ritus de la imposició de la cendra en el cap com a signe penitencial. Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa el dimecres de cendra a la Catedral, com és costum. En la seva homilia glossà les paraules del papa Francesc en el Missatge de Quaresma d'enguany que porta per títol "A través del desert Déu ens guia a la llibertat".

Trobada d'escolans al Seminari diocesà

El Seminari diocesà, a Valldoreix, acollí la XV Trobada d'escolans de la diòcesi.

El lema d'enguany ha estat: "Com Samuel, escolta i serveix amb alegria", que s'ha reflectit en les diverses activitats que els escolans han realitzat al llarg de la jornada. El bisbe Salvador va presidir la Missa i en acabar es van lliurar diplomes i rosaris a tots els participants.

Ritu d'elecció de catecúmens

El dissabte 17 de febrer el bisbe Salvador va presidir la Missa a la Catedral en la que es feu el ritu d'elecció dels catecúmens. Han estat 25 adults que s'estan preparant per rebre els sagraments de la iniciació cristiana (baptisme, confirmació i eucaristia) que rebran durant el temps de Pasqua a les seves respectives parròquies.

Setmana de la Família

Entre els dies 12 i 18 de febrer s'ha celebrat la Setmana de la Família. Des de la Delegació s'ha fet arribar material per les famílies amb la proposta de fer un recés a casa cada dia amb vídeos concrets (l'estimació, la pregària, l'educació, la confiança, etc). El dissabte 17 de febrer a les 11h es va convocar a la parròquia de Parets una reunió amb els mossens i responsables col·laboradors per reflexionar sobre el treball i les propostes de la Delegació. I finalment diumenge 18 de febrer el Sr. Bisbe va presidir la Missa de cloenda a les 20h a la Catedral amb la participació de famílies que foren beneïdes pel bisbe Salvador.

Cloenda del curs de renovació pastoral per a preveres i diaques

Durant diversos caps de setmana des del mes de novembre fins al mes de febrer la Delegació general per l'Evangelització i la Formació ha organitzat juntament amb la Fundació Autem un curs en el que han participat una quarantena de preveres i diaques de la diòcesi. A través dels diversos mòduls i amb l'aplicació de tècniques actuals s'ha reflexionat sobre la

necessitat de construir parròquies missioneres, la conversió pastoral dels clergues, el lideratge evangèlic i sinodal, etc. L'experiència ha estat molt ben valorada i s'estan estudiant maneres d'oferir una continuïtat, especialment treballant el tema del lideratge pastoral.

Delegacions

Delegació episcopal per a la Vida Consagrada

Terrassa, a 19 de gener de 2024

A les comunitats religioses de la diòcesi i membres de la vida consagrada,

Estimades famílies religioses presents a la diòcesi, monges, religiosos, societats de vida apostòlica i verges consagrades. Ben segur que hem viscut les Festes de Nadal amb profunditat i agraïment a Jesús que sempre fa camí amb nosaltres.

Faig un recordatori de les trobades que tenim programades.

- **Dia 28 de gener**, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès, trobada de religiosos de la diòcesi, de les 17h a les 20h. Farà la xerrada el P. Llorenç Sagalés. O. Cist., fent una **relectura en clau espiritual de la pregària**, des dels documents del Concili Vaticà II, tal i com demana el papa com a preparació del Jubileu de l'any 2025.
  - Salutació
  - Pregària
  - Xerrada
  - Pica pica i temps de "relacions"
  - Vespres presidides pel Sr. Bisbe
- Dia 2 de febrer **Jornada de la Vida Consagrada**. Missa a la catedral a les 20h i celebració a cada parròquia i comunitat de la diòcesi.

Les trobades de comunitats per zones que ben segur ens ajudaran a compartir els diferents carismes, a participar de trobades intercomunitàries i fer camí sinodal a la nostra diòcesi; seran els següents dies:

- Diumenge 11 de febrer, a les Germanes de Maria de Schönstatt, Valldoreix, la zona de Collserola.

- Diumenge 25 de febrer, zona del Vallès Oriental a les Cooperadores de Caldes de Montbui, zona del Vallès Oriental.
  - Dissabte 2 de març, a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell per la zona de Sabadell.
  - Dissabte 16 de març a Terrassa, a les RR. Agustines per la zona de Terrassa.
- Dia 20 d'abril, celebració de la Pasqua de totes les comunitats al Santuari de Puiggraciós d'11h a 13.30h

De nuevo recuerdo que unos días antes de los encuentros se harán los respectivos recordatorios con las direcciones pertinentes: los encuentros serán a las 17h., i si el día propuesto no va bien, se puede asistir a cualquiera de los otros. Agradecemos a las comunidades que nos acogerán y facilitarán el encuentro.

Está en interrogante la tanda de Ejercicios Espirituales para los días 21 al 27 de julio en las Cooperadoras Parroquiales de Caldes de Montbui. Necesitaría saber las personas que pueden inscribirse para poder organizarlos.

Conxita Baños CCV. Delegada.

Delegació Episcopal per als Migrants

Terrassa, a 5 de febrer de 2024

Benvinguts mossens i religiosos,

Us comunico que tindrem la primera jornada amb migrants de la Diòcesi, el proper 20 d'abril, a la Parròquia del Sagrat Cor de Sabadell. L'acte tindrà inici a las 10h fins a les 18h.

Al llarg de la jornada es durà a terme els següents actes: * Xerrades. *Eucaristia. *Taula rodona. * Dinar de germanor.

A fi de mes us farem arribar els pòsters informatius per tal que en feu difusió entre els vostres feligresos.

Gràcies

Mn. Andrés Ramírez
Delegat Episcopal

Santa Seu

Sant Pare

Jornada Mundial de la Pau

MENSAJE DE SU SANTIDAD
FRANCISCO
PARA LA CELEBRACIÓN DE LA
57 JORNADA MUNDIAL DE LA PAZ

1 DE ENERO DE 2024

Inteligencia artificial y paz

Al iniciar el año nuevo, tiempo de gracia que el Señor nos da a cada uno de nosotros, quisiera dirigirme al Pueblo de Dios, a las naciones, a los Jefes de Estado y de Gobierno, a los Representantes de las distintas religiones y de la sociedad civil, y a todos los hombres y mujeres de nuestro tiempo para expresarles mis mejores deseos de paz.

1. El progreso de la ciencia y de la tecnología como camino hacia la paz

La Sagrada Escritura atestigua que Dios ha dado a los hombres su Espíritu para que tengan «habilidad, talento y experiencia en la ejecución de toda clase de trabajos» (Ex 35,31). La inteligencia es expresión de la dignidad que nos ha dado el Creador al hacernos a su imagen y semejanza (cf. Gn 1,26) y nos ha hecho capaces de responder a su amor a través de la libertad y del conocimiento. La ciencia y la tecnología manifiestan de modo particular esta cualidad fundamentalmente relacional de la inteligencia humana, ambas son producto extraordinario de su potencial creativo.

En la Constitución pastoral *Gaudium et spes*, el Concilio Vaticano II ha insistido en esta verdad, declarando que «siempre se ha esforzado el hombre

con su trabajo y con su ingenio en perfeccionar su vida».¹ Cuando los seres humanos, «con ayuda de los recursos técnicos», se esfuerzan para que la tierra «llegue a ser morada digna de toda la familia humana»,² actúan según el designio de Dios y cooperan con su voluntad de llevar a cumplimiento la creación y difundir la paz entre los pueblos. Asimismo, el progreso de la ciencia y de la técnica, en la medida en que contribuye a un mejor orden de la sociedad humana y a acrecentar la libertad y la comunión fraterna, lleva al perfeccionamiento del hombre y a la transformación del mundo.

Nos alegramos justamente y agradecemos las extraordinarias conquistas de la ciencia y de la tecnología, gracias a las cuales se ha podido poner remedio a innumerables males que afectaban a la vida humana y causaban grandes sufrimientos. Al mismo tiempo, los progresos técnico-científicos, haciendo posible el ejercicio de un control sobre la realidad, nunca visto hasta ahora, están poniendo en las manos del hombre una vasta gama de posibilidades, algunas de las cuales representan un riesgo para la supervivencia humana y un peligro para la casa común.³

Los notables progresos de las nuevas tecnologías de la información, especialmente en la esfera digital, presentan, por tanto, entusiasmantes oportunidades y graves riesgos, con serias implicaciones para la búsqueda de la justicia y de la armonía entre los pueblos. Por consiguiente, es necesario plantearse algunas preguntas urgentes. ¿Cuáles serán las consecuencias, a medio y a largo plazo, de las nuevas tecnologías digitales? ¿Y qué impacto tendrán sobre la vida de los individuos y de la sociedad, sobre la estabilidad internacional y sobre la paz?

2. El futuro de la inteligencia artificial entre promesas y riesgos

Los progresos de la informática y el desarrollo de las tecnologías digitales en los últimos decenios ya han comenzado a producir profundas transformaciones en la sociedad global y en sus dinámicas. Los nuevos instrumentos digitales están cambiando el rostro de las comunicaciones, de la administración pública, de la instrucción, del consumo, de las interacciones personales y de otros innumerables aspectos de la vida cotidiana.

¹ N. 33.

² *Ibid.*, n. 57.

³ Cf. Carta enc. *Laudato si'* (24 mayo 2015), 104.

Además, las tecnologías que usan un gran número de algoritmos pueden extraer, de los rastros digitales dejados en internet, datos que permiten controlar los hábitos mentales y relacionales de las personas con fines comerciales o políticos, frecuentemente sin que ellos lo sepan, limitándoles el ejercicio consciente de la libertad de elección. De hecho, en un espacio como la web, caracterizado por una sobrecarga de información, se puede estructurar el flujo de datos según criterios de selección no siempre percibidos por el usuario.

Debemos recordar que la investigación científica y las innovaciones tecnológicas no están desencarnadas de la realidad ni son «neutrales»,⁴ sino que están sujetas a las influencias culturales. En cuanto actividades plenamente humanas, las direcciones que toman reflejan decisiones condicionadas por los valores personales, sociales y culturales de cada época. Lo mismo se diga de los resultados que consiguen. Estas, precisamente en cuanto fruto de planteamientos específicamente humanos hacia el mundo circunstante, tienen siempre una dimensión ética, estrictamente ligada a las decisiones de quien proyecta la experimentación y enfoca la producción hacia objetivos particulares.

Esto vale también para las formas de inteligencia artificial, para la cual, hasta hoy, no existe una definición unívoca en el mundo de la ciencia y de la tecnología. El término mismo, que ha entrado ya en el lenguaje común, abraza una variedad de ciencias, teorías y técnicas dirigidas a hacer que las máquinas reproduzcan o imiten, en su funcionamiento, las capacidades cognitivas de los seres humanos. Hablar en plural de “formas de inteligencia” puede ayudar a subrayar sobre todo la brecha infranqueable que existe entre estos sistemas y la persona humana, por más sorprendentes y potentes que sean. Estos son, a fin de cuentas, “fragmentarios”, en el sentido de que sólo pueden imitar o reproducir algunas funciones de la inteligencia humana. El uso del plural pone en evidencia además que estos dispositivos, muy distintos entre sí, se deben considerar siempre como “sistemas socio-técnicos”. En efecto, su impacto, independientemente de la tecnología de base, no sólo depende del proyecto, sino también de los objetivos y de los intereses del que los posee y del que los desarrolla, así como de las situaciones en las que se usan.

La inteligencia artificial, por tanto, debe ser entendida como una galaxia de realidades distintas y no podemos presumir *a priori* que su desarrollo

⁴ Cf. *ibíd.*, 114.

aporte una contribución benéfica al futuro de la humanidad y a la paz entre los pueblos. Tal resultado positivo sólo será posible si somos capaces de actuar de forma responsable y de respetar los valores humanos fundamentales como «la inclusión, la transparencia, la seguridad, la equidad, la privacidad y la responsabilidad».⁵

No basta ni siquiera suponer, de parte de quien proyecta algoritmos y tecnologías digitales, un compromiso de actuar de forma ética y responsable. Es preciso reforzar o, si es necesario, instituir organismos encargados de examinar las cuestiones éticas emergentes y de tutelar los derechos de los que utilizan formas de inteligencia artificial o reciben su influencia.⁶

La inmensa expansión de la tecnología, por consiguiente, debe ser acompañada, para su desarrollo, por una adecuada formación en la responsabilidad. La libertad y la convivencia pacífica están amenazadas cuando los seres humanos ceden a la tentación del egoísmo, del interés personal, del afán de lucro y de la sed de poder. Tenemos por ello el deber de ensanchar la mirada y de orientar la búsqueda técnico-científica hacia la consecución de la paz y del bien común, al servicio del desarrollo integral del hombre y de la comunidad.⁷

La dignidad intrínseca de cada persona y la fraternidad que nos vincula como miembros de una única familia humana, deben estar en la base del desarrollo de las nuevas tecnologías y servir como criterios indiscutibles para valorarlas antes de su uso, de modo que el progreso digital pueda realizarse en el respeto de la justicia y contribuir a la causa de la paz. Los desarrollos tecnológicos que no llevan a una mejora de la calidad de vida de toda la humanidad, sino que, por el contrario, agravan las desigualdades y los conflictos, no podrán ser considerados un verdadero progreso.⁸

La inteligencia artificial será cada vez más importante. Los desafíos que plantea no son sólo técnicos, sino también antropológicos, educativos, sociales y políticos. Promete, por ejemplo, un ahorro de esfuerzos, una producción más eficiente, transportes más ágiles y mercados más dinámicos, además de una revolución en los procesos de recopilación, organización y verificación de los datos. Es necesario ser conscientes de las rápidas

⁵ *Discurso a los participantes en el encuentro “Minerva Dialogues” (27 marzo 2023).*

⁶ *Cf. ibíd.*

⁷ *Cf. Mensaje al Presidente Ejecutivo del “World Economic Forum” en Davos-Klosters (12 enero 2018).*

⁸ *Cf. Carta enc. Laudato si’, 194; Discurso a los participantes en un Seminario sobre “El bien común en la era digital” (27 septiembre 2019).*

transformaciones que están ocurriendo y gestionarlas de modo que se puedan salvaguardar los derechos humanos fundamentales, respetando las instituciones y las leyes que promueven el desarrollo humano integral. La inteligencia artificial debería estar al servicio de un mejor potencial humano y de nuestras más altas aspiraciones, no en competencia con ellos.

3. La tecnología del futuro: máquinas que aprenden solas

En sus múltiples formas la inteligencia artificial, basada en técnicas de aprendizaje automático (*machine learning*), aunque se encuentre todavía en una fase pionera, ya está introduciendo cambios notables en el tejido de las sociedades, ejercitando una profunda influencia en las culturas, en los comportamientos sociales y en la construcción de la paz.

Desarrollos como el *machine learning* o como el aprendizaje profundo (*deep learning*) plantean cuestiones que trascienden los ámbitos de la tecnología y de la ingeniería y tienen que ver con una comprensión estrictamente conectada con el significado de la vida humana, los procesos básicos del conocimiento y la capacidad de la mente de alcanzar la verdad.

La habilidad de algunos dispositivos para producir textos sintáctica y semánticamente coherentes, por ejemplo, no es garantía de confiabilidad. Se dice que pueden “alucinar”, es decir, generar afirmaciones que a primera vista parecen plausibles, pero que en realidad son infundadas o delatan prejuicios. Esto crea un serio problema cuando la inteligencia artificial se emplea en campañas de desinformación que difunden noticias falsas y llevan a una creciente desconfianza hacia los medios de comunicación. La confidencialidad, la posesión de datos y la propiedad intelectual son otros ámbitos en los que las tecnologías en cuestión plantean graves riesgos, a los que se añaden ulteriores consecuencias negativas unidas a su uso impropio, como la discriminación, la interferencia en los procesos electorales, la implantación de una sociedad que vigila y controla a las personas, la exclusión digital y la intensificación de un individualismo cada vez más desvinculado de la colectividad. Todos estos factores corren el riesgo de alimentar los conflictos y de obstaculizar la paz.

4. El sentido del límite en el paradigma tecnocrático

Nuestro mundo es demasiado vasto, variado y complejo para poder ser completamente conocido y clasificado. La mente humana nunca podrá agotar su riqueza, ni siquiera con la ayuda de los algoritmos más avanza-

dos. Estos, de hecho, no ofrecen previsiones garantizadas del futuro, sino sólo aproximaciones estadísticas. No todo puede ser pronosticado, no todo puede ser calculado; al final «la realidad es superior a la idea»⁹ y, por más prodigiosa que pueda ser nuestra capacidad de cálculo, habrá siempre un residuo inaccesible que escapa a cualquier intento de cuantificación.

Además, la gran cantidad de datos analizados por las inteligencias artificiales no es de por sí garantía de imparcialidad. Cuando los algoritmos extrapolan informaciones, siempre corren el riesgo de distorsionarlas, reproduciendo las injusticias y los prejuicios de los ambientes en los que se originan. Cuanto más veloces y complejos se vuelven, más difícil es comprender porqué han generado un determinado resultado.

Las máquinas inteligentes pueden efectuar las tareas que se les asignan cada vez con mayor eficiencia, pero el fin y el significado de sus operaciones continuarán siendo determinadas o habilitadas por seres humanos que tienen un propio universo de valores. El riesgo es que los criterios que están en la base de ciertas decisiones se vuelvan menos transparentes, que la responsabilidad decisional se oculte y que los productores puedan eludir la obligación de actuar por el bien de la comunidad. En cierto sentido, esto es favorecido por el sistema tecnocrático, que alía la economía con la tecnología y privilegia el criterio de la eficiencia, tendiendo a ignorar todo aquello que no está vinculado con sus intereses inmediatos.¹⁰

Esto debe hacernos reflexionar sobre el “sentido del límite”, un aspecto a menudo descuidado en la mentalidad actual, tecnocrática y eficientista, y sin embargo decisivo para el desarrollo personal y social. El ser humano, en efecto, mortal por definición, pensando en sobrepasar todo límite gracias a la técnica, corre el riesgo, en la obsesión de querer controlarlo todo, de perder el control de sí mismo, y en la búsqueda de una libertad absoluta, de caer en la espiral de una dictadura tecnológica. Reconocer y aceptar el propio límite de criatura es para el hombre condición indispensable para conseguir o, mejor, para acoger la plenitud como un don. En cambio, en el contexto ideológico de un paradigma tecnocrático, animado por una prometeica presunción de autosuficiencia, las desigualdades podrían crecer de forma desmesurada, y el conocimiento y la riqueza acumularse en las manos de unos pocos, con graves riesgos para las sociedades democráticas y la coexistencia pacífica.¹¹

⁹ Exhort. ap. *Evangelii gaudium* (24 noviembre 2013), 233.

¹⁰ Cf. Carta. enc. *Laudato si'*, 54.

¹¹ Cf. *Discurso a los participantes en la Plenaria de la Pontificia Academia para la Vida* (28 febrero 2020).

5. Temas candentes para la ética

En el futuro, la fiabilidad de quien pide un préstamo, la idoneidad de un individuo para un trabajo, la posibilidad de reincidencia de un condenado o el derecho a recibir asilo político o asistencia social podrían ser determinados por sistemas de inteligencia artificial. La falta de niveles diversificados de mediación que estos sistemas introducen está particularmente expuesta a formas de prejuicio y discriminación. Los errores sistémicos pueden multiplicarse fácilmente, produciendo no sólo injusticias en casos concretos sino también, por efecto dominó, auténticas formas de desigualdad social.

Además, con frecuencia las formas de inteligencia artificial parecen capaces de influenciar las decisiones de los individuos por medio de opciones predeterminadas asociadas a estímulos y persuasiones, o mediante sistemas de regulación de las elecciones personales basados en la organización de la información. Estas formas de manipulación o de control social requieren una atención y una supervisión precisas, e implican una clara responsabilidad legal por parte de los productores, de quienes las usan y de las autoridades gubernamentales.

La dependencia de procesos automáticos que clasifican a los individuos, por ejemplo, por medio del uso generalizado de la vigilancia o la adopción de sistemas de crédito social, también podría tener repercusiones profundas en el entramado social, estableciendo categorizaciones impropias entre los ciudadanos. Y estos procesos artificiales de clasificación podrían llevar incluso a conflictos de poder, no sólo en lo que respecta a destinatarios virtuales, sino a personas de carne y hueso. El respeto fundamental por la dignidad humana postula rechazar que la singularidad de la persona sea identificada con un conjunto de datos. No debemos permitir que los algoritmos determinen el modo en el que entendemos los derechos humanos, que dejen a un lado los valores esenciales de la compasión, la misericordia y el perdón o que eliminen la posibilidad de que un individuo cambie y deje atrás el pasado.

En este contexto, no podemos dejar de considerar el impacto de las nuevas tecnologías en el ámbito laboral. Trabajos que en un tiempo eran competencia exclusiva de la mano de obra humana son rápidamente absorbidos por las aplicaciones industriales de la inteligencia artificial. También en este caso se corre el riesgo sustancial de un beneficio desproporcionado para unos pocos a costa del empobrecimiento de muchos. El respeto de la dignidad de los trabajadores y la importancia de la ocupación para el

bienestar económico de las personas, las familias y las sociedades, la seguridad de los empleos y la equidad de los salarios deberían constituir una gran prioridad para la comunidad internacional, a medida que estas formas de tecnología se van introduciendo cada vez más en los lugares de trabajo.

6. *¿Transformaremos las espadas en arados?*

En estos días, mirando el mundo que nos rodea, no podemos eludir las graves cuestiones éticas vinculadas al sector de los armamentos. La posibilidad de conducir operaciones militares por medio de sistemas de control remoto ha llevado a una percepción menor de la devastación que estos han causado y de la responsabilidad en su uso, contribuyendo a un acercamiento aún más frío y distante a la inmensa tragedia de la guerra. La búsqueda de las tecnologías emergentes en el sector de los denominados “sistemas de armas autónomos letales”, incluido el uso bélico de la inteligencia artificial, es un gran motivo de preocupación ética. Los sistemas de armas autónomos no podrán ser nunca sujetos moralmente responsables. La exclusiva capacidad humana de juicio moral y de decisión ética es más que un complejo conjunto de algoritmos, y dicha capacidad no puede reducirse a la programación de una máquina que, aun siendo “inteligente”, no deja de ser siempre una máquina. Por este motivo, es imperioso garantizar una supervisión humana adecuada, significativa y coherente de los sistemas de armas.

Tampoco podemos ignorar la posibilidad de que armas sofisticadas terminen en las manos equivocadas facilitando, por ejemplo, ataques terroristas o acciones dirigidas a desestabilizar instituciones de gobierno legítimas. En resumen, realmente lo último que el mundo necesita es que las nuevas tecnologías contribuyan al injusto desarrollo del mercado y del comercio de las armas, promoviendo la locura de la guerra. Si lo hace así, no sólo la inteligencia, sino el mismo corazón del hombre correrá el riesgo de volverse cada vez más “artificial”. Las aplicaciones técnicas más avanzadas no deben usarse para facilitar la resolución violenta de los conflictos, sino para pavimentar los caminos de la paz.

En una óptica más positiva, si la inteligencia artificial fuese utilizada para promover el desarrollo humano integral, podría introducir importantes innovaciones en la agricultura, la educación y la cultura, un mejoramiento del nivel de vida de enteras naciones y pueblos, el crecimiento de la fraternidad humana y de la amistad social. En definitiva, el modo en que la

usamos para incluir a los últimos, es decir, a los hermanos y las hermanas más débiles y necesitados, es la medida que revela nuestra humanidad.

Una mirada humana y el deseo de un futuro mejor para nuestro mundo llevan a la necesidad de un diálogo interdisciplinar destinado a un desarrollo ético de los algoritmos —*la algorética*—, en el que los valores orienten los itinerarios de las nuevas tecnologías.¹² Las cuestiones éticas deberían ser tenidas en cuenta desde el inicio de la investigación, así como en las fases de experimentación, planificación, distribución y comercialización. Este es el enfoque de la ética de la planificación, en el que las instituciones educativas y los responsables del proceso decisonal tienen un rol esencial que desempeñar.

7. Desafíos para la educación

El desarrollo de una tecnología que respete y esté al servicio de la dignidad humana tiene claras implicaciones para las instituciones educativas y para el mundo de la cultura. Al multiplicar las posibilidades de comunicación, las tecnologías digitales nos han permitido nuevas formas de encuentro. Sin embargo, continúa siendo necesaria una reflexión permanente sobre el tipo de relaciones al que nos está llevando. Los jóvenes están creciendo en ambientes culturales impregnados de la tecnología y esto no puede dejar de cuestionar los métodos de enseñanza y formación.

La educación en el uso de formas de inteligencia artificial debería centrarse sobre todo en promover el pensamiento crítico. Es necesario que los usuarios de todas las edades, pero sobre todo los jóvenes, desarrollen una capacidad de discernimiento en el uso de datos y de contenidos obtenidos en la web o producidos por sistemas de inteligencia artificial. Las escuelas, las universidades y las sociedades científicas están llamadas a ayudar a los estudiantes y a los profesionales a hacer propios los aspectos sociales y éticos del desarrollo y el uso de la tecnología.

La formación en el uso de nuevos instrumentos de comunicación debería considerar no sólo la desinformación, las falsas noticias, sino también el inquietante aumento de «miedos ancestrales que [...] han sabido esconderse y potenciarse detrás de nuevas tecnologías».¹³ Lamentablemente, una vez más nos encontramos teniendo que combatir “la tentación de hacer una cultura

¹² Cf. *ibíd.*

¹³ Carta enc. *Fratelli tutti* (3 octubre 2020), 27.

de muros, de levantar muros para impedir el encuentro con otras culturas, con otra gente”¹⁴ y el desarrollo de una coexistencia pacífica y fraterna.

8. Desafíos para el desarrollo del derecho internacional

El alcance global de la inteligencia artificial hace evidente que, junto a la responsabilidad de los estados soberanos de disciplinar internamente su uso, las organizaciones internacionales pueden desempeñar un rol decisivo en la consecución de acuerdos multilaterales y en la coordinación de su aplicación y actuación.¹⁵ A este propósito, exhorto a la comunidad de las naciones a trabajar unida para adoptar un tratado internacional vinculante, que regule el desarrollo y el uso de la inteligencia artificial en sus múltiples formas. Naturalmente, el objetivo de la reglamentación no debería ser sólo la prevención de las malas prácticas, sino también alentar las mejores prácticas, estimulando planteamientos nuevos y creativos y facilitando iniciativas personales y colectivas.¹⁶

En definitiva, en la búsqueda de modelos normativos que puedan proporcionar una guía ética a quienes desarrollan tecnologías digitales, es indispensable identificar los valores humanos que deberían estar en la base del compromiso de las sociedades para formular, adoptar y aplicar los marcos legislativos necesarios. El trabajo de redacción de las orientaciones éticas para la producción de formas de inteligencia artificial no puede prescindir de la consideración de cuestiones más profundas, relacionadas con el significado de la existencia humana, la tutela de los derechos humanos fundamentales y la búsqueda de la justicia y de la paz. Este proceso de discernimiento ético y jurídico puede revelarse como una valiosa ocasión para una reflexión compartida sobre el rol que la tecnología debería tener en nuestra vida personal y comunitaria y sobre cómo su uso podría contribuir a la creación de un mundo más justo y humano. Por este motivo, en los debates sobre la reglamentación de la inteligencia artificial, se debería tener en cuenta la voz de todas las partes interesadas, incluidos los pobres, los marginados y otros más que a menudo quedan sin ser escuchados en los procesos decisionales globales.

* * *

¹⁴ Cf. *ibíd.*

¹⁵ Cf. *ibíd.*, 170-175.

¹⁶ Cf. Carta enc. *Laudato si'*, 177.

Espero que esta reflexión anime a hacer que los progresos en el desarrollo de formas de inteligencia artificial contribuyan, en última instancia, a la causa de la fraternidad humana y de la paz. No es responsabilidad de unos pocos, sino de toda la familia humana. La paz, en efecto, es el fruto de relaciones que reconocen y acogen al otro en su dignidad inalienable, y de cooperación y esfuerzo en la búsqueda del desarrollo integral de todas las personas y de todos los pueblos.

Mi oración al comienzo del nuevo año es que el rápido desarrollo de formas de inteligencia artificial no aumente las ya numerosas desigualdades e injusticias presentes en el mundo, sino que ayude a poner fin a las guerras y los conflictos, y a aliviar tantas formas de sufrimiento que afectan a la familia humana. Que los fieles cristianos, los creyentes de distintas religiones y los hombres y mujeres de buena voluntad puedan colaborar en armonía para aprovechar las oportunidades y afrontar los desafíos que plantea la revolución digital, y dejar a las generaciones futuras un mundo más solidario, justo y pacífico.

Vaticano, 8 de diciembre de 2023

FRANCISCO

Jornada Mundial del Malalt

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC PER A LA XXXII JORNADA MUNDIAL DEL MALALT

11 de febrer de 2024

“No és bo que l’home estigui sol”. Cuidar els malalts tenint cura de les relacions

«No és bo que l’home estigui sol» (Gn 2,18). Des del principi, Déu, que és amor, va crear l’ésser humà per a la comunió, inscrivint en el seu ésser la dimensió de les relacions. Així, la nostra vida, plasmada a imatge de la Trinitat, està cridada a realitzar-se plenament en el dinamisme de les relacions, de l’amistat i de l’amor mutu. Estem creats per a estar junts, no sols. I precisament perquè aquest projecte de comunió està tan profundament inscrit en el cor humà, l’experiència de l’abandonament i de la solitud ens espanta i ens és dolorosa i fins i tot inhumana. Ho és encara més en moments de fragilitat, incertesa i inseguretats, sovint provocats per l’aparició de qualsevol malaltia greu.

Penso, per exemple, en els que estaven terriblement sols durant la pandèmia de la Covid-19: pacients que no podien rebre visites, però també infermeres, metges i personal de suport, tots sobrecarregats de feina i tancats en sales d’aïllament. I, per descomptat, no oblidem tots el que van haver d’afrontar l’hora de la mort sols, assistits pel personal sanitari però lluny de les seves famílies.

Al mateix temps, comparteixo amb dolor la condició de patiment i solitud d’aquells que, per la guerra i les seves tràgiques conseqüències, es troben sense suport i sense ajuda: la guerra és la més terrible de les malalties socials i les persones més fràgils en paguen el preu més alt.

Tanmateix, cal subratllar que, fins i tot en els països que gaudeixen de pau i de més recursos, el temps de la vellesa i de la malaltia sovint es viu en la solitud i, de vegades, fins i tot en l’abandonament. Aquesta trista realitat és sobretot conseqüència de la cultura de l’individualisme, que exalta el rendiment a tota costa i cultiva el mite de l’eficiència, esdevenint indiferents i fins i tot despietats quan la gent ja no té la força necessària per a

seguir el ritme. Aleshores esdevé una cultura del descart, en la que «no es considera les persones com un valor primari que cal respectar i emparar, especialment si són pobres o discapacitades, si “encara no són útils” –com els no nascuts–, o si “ja no serveixen” –com els vells» (Enc. *Fratelli tutti*, 18). Malauradament, aquesta lògica també impregna determinades opcions polítiques, que no posen al centre la dignitat de la persona humana i les seves necessitats, i no sempre afavoreixen les estratègies i els recursos necessaris per a garantir a cada ésser humà el dret fonamental a la salut i l'accés a les cures. Paral·lelament, l'abandonament dels fràgils i la seva solitud també es veuen agreujats per la reducció de l'atenció únicament als serveis sanitaris, sense que s'acompanyi sàviament d'una “aliança terapèutica” entre metge, pacient i familiar.

Ens fa bé tornar a escoltar aquesta paraula bíblica: no és bo que l'home estigui sol! Déu la pronuncia a l'inici de la creació i així ens revela el sentit profund del seu projecte per a la humanitat però, alhora, la ferida mortal del pecat, que s'introdueix generant sospites, fractures, divisions i, per tant, aïllament. Això afecta la persona en totes les seves relacions: amb Déu, amb si mateixa, amb els altres, amb la creació. Aquest aïllament ens fa perdre el sentit de l'existència, ens treu l'alegria de l'amor i ens fa experimentar una sensació opressiva de solitud en tots els passatges crucials de la vida.

Germans i germanes, la primera cura que necessitem en la malaltia és la proximitat plena de compassió i de tendresa. Per això, cuidar els malalts vol dir, en primer lloc, tenir cura de les seves relacions, de totes les seves relacions: amb Déu, amb els altres –familiars, amics, agents sanitaris–, amb la creació, amb ells mateixos. És possible? Sí, és possible i tots estem cridats a treballar dur perquè això passi. Fixem-nos en la imatge del bon samarità (cf. Lc 10,25-37), en la seva capacitat per alentar el pas i fer-se proïsme, en la tendresa amb què alleuja les ferides del seu germà que pateix.

Recordem aquesta veritat central de la nostra vida: hem vingut al món perquè algú ens va acollir, estem fets per a l'amor, estem cridats a la comunió i la fraternitat. Aquesta dimensió del nostre ésser ens sosté sobretot en el temps de la malaltia i de la fragilitat, i és la primera teràpia que hem d'adoptar entre tots per a curar les malalties de la societat en què vivim.

A vosaltres, que esteu patint la malaltia, ja sigui temporal o crònica, voldria dir-vos: no us avergonyiu del vostre desig de proximitat i de tendresa! No ho

amagueu i no penseu mai que sou una càrrega per als altres. La condició dels malalts convida tothom a frenar els ritmes exasperats en què estem immersos i a redescobrir-nos.

En aquesta època canviant que estem vivint, els cristians estem especialment cridats a adoptar la mirada compassiva de Jesús: cuidem els qui pateixen i estan sols, potser marginats i descartats. Amb l'amor mutu que Crist Senyor ens dona en la pregària, especialment en l'Eucaristia, guarim les ferides de la solitud i de l'aïllament. Cooperem així per a contrarestar la cultura de l'individualisme, de la indiferència, del descart i fem créixer la cultura de la tendresa i la compassió.

Els malalts, els fràgils, els pobres són en el cor de l'Església i també han de ser el centre de les nostres atencions humanes i la nostra pastoral. No ho oblidem! I confiem-nos a Maria Santíssima, Salut dels malalts, perquè intercedeixi per nosaltres i ens ajudi a ser artesans de proximitat i de relacions fraternals.

Roma, Sant Joan del Laterà, 10 de gener de 2024

FRANCESC

Missatge de Quaresma

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC PER A LA QUARESMA 2024

A través del desert Déu ens guia a la llibertat

Benvolguts germans i germanes,

Quan el nostre Déu es revela, comunica llibertat: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge» (Ex 20,2). Així s'obre el Decàleg donat a Moisès al mont Sinai. El poble sap prou bé de quin èxode parla Déu; l'experiència de l'esclavatge encara està impresa en la seva carn. Rep les deu paraules en el desert com a camí de llibertat. Nosaltres les anomenem “manaments”, subratllant la força d'amor amb el que Déu educa el seu poble. La crida a la llibertat és, en efecte, una crida vigorosa. No s'esgota en un esdeveniment únic, perquè madura durant un camí. De la mateixa manera que Israel al desert duu encara Egipte dins seu –en efecte, sovint troba a faltar el passat i murmura contra el cel i contra Moisès–, també avui el poble de Déu duu dins seu lligams opressors que s'ha de decidir a abandonar. Ens n'adonem quan ens falta l'esperança i vaguem per la vida com en un erm desolat, sense una terra promesa vers la qual encaminar-nos junts. La Quaresma és el temps de gràcia en el que el desert torna a ser –com anuncia el profeta Osees– el lloc del primer amor (cf. Os 2,16-17). *Déu educa el seu poble, perquè abandoni els seus esclavatges i experimenti el pas de la mort a la vida. Com un espòs ens atrau novament cap a ell i xiuxiueja paraules d'amor als nostres cors.*

L'èxode de l'esclavatge a la llibertat no és un camí abstracte. Per tal que la nostra Quaresma sigui també concreta, el primer pas és *voler veure la realitat*. Quan a la bardissa ardent el Senyor va atraure Moisès i li va parlar, es va revelar immediatament com un Déu que veu i sobretot escolta: «He vist l'opressió del meu poble a Egipte i he sentit com clama per culpa dels seus explotadors. Conec els seus sofriments, per això he baixat a alliberar-lo del poder dels egipcis i fer-lo pujar des d'Egipte cap a un país bo i espaiós, un país que regalima llet i mel» (Ex 3,7-8). També avui arriba al cel el crit de tants germans i germanes oprimits. Preguntem-nos: ens arriba també a nosaltres? Ens sacseja? Ens commou? Molts factors ens allunyen els uns dels altres, negant la fraternitat que ens uneix des de l'origen.

Al meu viatge a Lampedusa, davant la globalització de la indiferència vaig plantejar dues preguntes, que són cada vegada més actuals: «On ets?» (Gn 3,9) i «On és el teu germà?» (Gn 4,9). El camí quaresmal serà concret si, en escoltar-les de nou, confessem que seguim sota el domini del Faraó. És un domini que ens deixa exhaustos i ens torna insensibles. És un model de creixement que ens divideix i ens roba el futur; que ha contaminat la terra, l'aire i l'aigua, però també les ànimes. Perquè, si bé amb el baptisme ja ha començat el nostre alliberament, queda en nosaltres una inexplicable enyorança per l'esclavatge. És com una atracció cap a la seguretat del que ja s'ha vist, en detriment de la llibertat.

Voldria assenyalar-vos un detall de força importància en el relat de l'Èxode: és Déu qui veu, qui es commou i qui allibera, no és Israel qui ho demana. El Faraó, en efecte, destrueix fins i tot els somnis, roba el cel, fa que sembli immodificable un món en el qual es trepitja la dignitat i es neguen els vincles autèntics. És a dir, aconseguix mantenir-ho tot sotmès a ell. Preguntem-nos: desitjo un món nou? Estic disposat a trencar els compromisos amb el món vell? El testimoni de molts germans bisbes i d'un gran nombre d'aquells que treballen per la pau i la justícia em convenç cada vegada més que el que cal denunciar és un dèficit d'esperança. És un impediment per a somiar, un crit mut que arriba fins al cel i commou el cor de Déu. S'assembla a aquella enyorança per l'esclavatge que paralitza Israel al desert, impeding-lo avançar. L'èxode es pot interrompre: no s'explicaria d'una altra manera que una humanitat que ha assolit el lliand de la fraternitat universal i nivells de desenvolupament científic, tècnic, cultural i jurídic, capaços de garantir la dignitat de tothom, camini en la foscor de les desigualtats i els conflictes.

Déu no es cansa de nosaltres. Acolim la Quaresma com el temps fort en el qual la seva Paraula s'adreça de nou a nosaltres: «Jo soc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge» (Ex 20,2). És *temps de conversió, temps de llibertat*. Jesús mateix, com recordem cada any el primer diumenge de Quaresma, va ser conduït per l'Esperit al desert per a ser provat en la llibertat. Durant quaranta dies estarà davant nostre i amb nosaltres: és el Fill encarnat. A diferència del Faraó, Déu no vol súbdits, sinó fills. El desert és l'espai en el qual la nostra llibertat pot madurar en una decisió personal de no tornar a caure en l'esclavatge. Per Quaresma, trobem nous criteris de judici i una comunitat amb la qual podem emprendre un camí que no havíem recorregut mai abans.

Això implica *una lluita*, que el llibre de l'Èxode i les temptacions de Jesús al desert ens narren clarament. A la veu de Déu, que diu: «Ets el meu Fill,

el meu estimat» (Mc 1,11) i «No tinguis altres déus fora de mi» (Ex 20,3), s'oposen de fet les mentides de l'enemic. Més temibles que el Faraó són els ídols; podríem considerar-los com la seva veu en nosaltres. Sentir-se omnipotents, ser reconeguts per tots, prendre avantatge sobre els altres: tot ésser humà sent en el seu interior la seducció d'aquesta mentida. És un camí trillat. Per això, podem aferrar-nos als diners, a certs projectes, idees, objectius, a la nostra posició, a una tradició i fins i tot a algunes persones. Aquestes coses en lloc d'impulsar-nos, ens paralyzaran. En lloc d'unir-nos, ens enfrontaran. Hi ha, però, una nova humanitat, la dels petits i els humils que no han sucumbit a l'encant de la mentida. Mentre que els ídols tornen muts, cecs, sords, immòbils a qui els serveixen (cf. Sl 115,8), els pobres d'esperit estan immediatament oberts i ben disposats; són una força silenciosa del bé que guareix i sosté el món.

És temps d'actuar, i per Quaresma *actuar és també aturar-se*. Aturar-se en pregària, per a acollir la Paraula de Déu, i aturar-se com el samarità, davant el germà ferit. L'amor a Déu i al proïme és un únic amor. No tenir altres déus és aturar-se davant la presència de Déu, en la carn del proïme. Per això la pregària, l'almoïna i el dejuni no són tres exercicis independents, sinó un únic moviment d'obertura, de buidament: fora els ídols que ens angoixen, fora els aferraments que ens empresonen. Aleshores el cor atrofiat i aïllat es despertarà. Per tant, cal desaccelerar i aturar-se. La dimensió contemplativa de la vida, que la Quaresma ens farà redescobrir, mobilitzarà noves energies. Davant de la presència de Déu ens convertim en germanes i germans, percebem els altres amb una nova intensitat; en lloc d'amenaçes i enemics trobem companyes i companys de viatge. Aquest és el somni de Déu, la terra promesa vers la qual anem quan sortim de l'esclavatge.

La forma sinodal de l'Església, que en aquests últims anys estem redescobrint i cultivant, suggereix que la Quaresma sigui també *temps de decisions comunitàries*, de petites i grans decisions a contracorrent, capaces de modificar la quotidianitat de les persones i la vida d'un barri: els hàbits de compra, la cura de la creació, la inclusió dels invisibles o els rebutjats. Convido totes les comunitats cristianes a fer això: a oferir als seus fidels moments per a reflexionar sobre els estils de vida; a donar-se temps per a verificar la seva presència al barri i la seva contribució per a millorar-lo. Ai de nosaltres si la penitència cristiana fos com la que entristia Jesús. També a nosaltres Ell ens diu: «No feu un posat trist, com els hipòcrites, que es desfiguren la cara perquè tothom noti que dejunen» (Mt 6,16). Més aviat, que es vegi l'alegria als rostres, que se senti la fragància de la

llibertat, que s'alliberi aquest amor que fa noves totes les coses, començant per les més petites i properes. Això pot passar a cada comunitat cristiana.

En la mesura en la que aquesta Quaresma sigui de conversió, aleshores, la humanitat extraviada sentirà un estremiment de creativitat; l'espurneig d'una *nova esperança*. Voldria dir-vos, com als joves que vaig trobar a Lisboa l'estiu passat: «Cerqueu i arrisqueu, cerqueu i arrisqueu. En aquest moment històric els desafiaments són enormes, els gemecs dolorosos. Estem vivint una tercera guerra mundial a trossos. Però abracem el risc de pensar que no estem en una agonia, sinó en un part; no al final, sinó al començament d'un gran espectacle. I ens cal coratge per a pensar això» (*Discurs als universitaris*, 3 d'agost de 2023). És el coratge de la conversió, de sortir de l'esclavatge. La fe i la caritat porten de la mà aquesta petita esperança. L'ensenyen a caminar i, alhora, és ella la que les arrossega cap endavant.¹

Us beneixo a tots vosaltres i el vostre camí quaresmal.

Roma, Sant Joan del Laterà, 3 de desembre de 2023, 1 Diumenge d'Advent.

FRANCESC

¹ Cf. CH. PÉGUY, *Il portico del mistero della seconda virtù*, Milano 1978, 17-19; *El pórtico del misterio de la segunda virtud*, Madrid 1991, 21-23.

Conferència
Episcopal
Tarraconense

Conferència Episcopal Tarraconense

Nota sobre la pluja

Fa temps que no plou amb la suficient regularitat i quantitat, de tal manera que la sequera afecta moltes poblacions que han vist compromès o limitat l'ús de l'aigua per a la vida quotidiana, així com per a la indústria, la ramaderia o l'agricultura, fent-se dia a dia més àmplia la població que s'hi veu afectada. Aquesta situació ens fa més conscients del valor i de la necessitat de l'aigua, del do de l'aigua.

De diverses maneres, a cada un dels nostres bisbats, hem animat els membres de les nostres comunitats diocesanes a demanar amb perseverança a Déu el do de la pluja que tant necessita la nostra societat.

De nou, convidem tots els cristians i cristianes a intensificar aquesta petició, tant en la pregària personal com en la comunitària, confiant que el Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen (cf. Mt 7,11).

De la mateixa manera els invitem, així com a tots els membres de la societat, a valorar el do preciós de l'aigua i a fer-ne un ús responsable, com una expressió més del nostre compromís envers la conservació de la natura, portant endavant una veritable ecologia integral.

Aquesta dificultat, que ens ateny a tots, és una oportunitat per a viure més conscientment l'austeritat, el valor del sacrifici personal, la generositat i la solidaritat.

Tarragona, 2 de febrer de 2024

Reunió dels Bisbes

COMUNICAT DE LA REUNIÓ N. 254 DE LA CET

Els dies 12 i 13 de febrer de 2024 ha tingut lloc la *reunió n. 254* de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada de les Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, a Tiana (Barcelona).

1. Els membres de la CET, seguint la petició presentada pel bisbe de Solsona i membre de l'Assemblea General del Sínode dels Bisbes, **Mons. Francesc Conesa**, han reflexionat sobre l'aportació a fer al Sínode al voltant de com articular creativament les relacions entre unes Diòcesis i les altres, i entre agrupacions d'Esglésies i l'Església amb el seu conjunt.
2. Un altre tema de reflexió ha estat al voltant de la identitat cristiana de les nostres Fundacions, a partir de l'aportació inicial de **Mons. Joan Planellas**, arquebisbe de Tarragona i president de la CET, incidint de manera especial en les institucions educatives, assenyalant-se la importància de tenir-ne cura i potenciar-la.
3. S'ha acollit la visita de **Mn. Francisco Javier Ondo Bindang** i de **Mn. Andrés Pedro Sima Miaga**, que han presentat el projecte de les Capellanies de Catòlics Guineoequatorians, ja presents a algunes de les diòcesis amb seu a Catalunya, compartint els reptes i les propostes pastorals que ja realitzen i altres que volen tirar endavant.
4. En un context més ampli, però també en relació als migrants, ha participat en la reunió de la CET el **P. Xabier Gómez OP**, director del Departament de Migracions de la Conferència Episcopal Espanyola, tot reflexionant entorn als objectius i desafiaments de la pastoral de migrants, tenint en compte l'especificitat d'aquelles comunitats procedents de terres amb fort arrelament cristià, i les d'aquelles procedents de contextos amb altres creences.
5. **Mons. Salvador Giménez**, president del Secretariat Interdiocesà per a la Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS), ha informat de les reunions mantingudes amb la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya sobre el patrimoni.

I **Mons. Salvador Cristau**, president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS) ha informat sobre els convenis d'assistència religiosa als hospitals amb el departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

6. Els bisbes de la CET han donat el seu vistiplau a l'organització de la reunió de Secretaris generals dels bisbats per compartir informació i criteris comuns per dur a terme més coordinadament la tasca que tenen encomanada.
7. En referència a moviments presents a diverses diòcesis de Catalunya, els bisbes han aprovat la petició de reconeixement de la **Sra. Rocío Elvira Quezada** com a Presidenta de l'Acció Catòlica Obrera (ACO); del **Sr. Jordi Soriano Márquez** com a President de l'ACO; i de **Mn. Josep Rodado León** com a Consiliari General de l'ACO.

De la mateixa manera, també han aprovat el reconeixement de la **Sra. Neus Carrobé Montalvo** com a Presidenta del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica (MIJAC).

8. Finalment s'han tractat diversos temes sobre el funcionament de la CET i la seva economia.

Barcelona, 15 de febrer de 2024

Nomenament de fra Octavi Vilà Mayo bisbe de Girona

Al migdia del dijous 29 de febrer de 2024, la Santa Seu ha fet públic que el papa Francesc ha nomenat bisbe de Girona fra Octavi Vilà i Mayo, monjo de l'orde del Cister i abat del Monestir de Santa Maria de Poblet des del 3 de desembre de 2015.

L'ordenació episcopal tindrà lloc diumenge 21 d'abril, a les 17 h, a la Catedral de Girona.

La Conferència Episcopal Tarraconense felicita fraternalment el nou bisbe electe de Girona, i prega per ell i el seu ministeri episcopal, així com també expressa l'enhorabona a tots els fidels de l'Església de Girona per aquest nou pastor que el Sant Pare els envia.

Perfil biogràfic de fra Octavi Vilà i Mayo, O. Cist.

Nascut a Tarragona el desembre de l'any 1961. Estudià EGB, BUP i COU al col·legi La Salle de Tarragona. Llicenciat en Geografia i Història (1984) i diplomad en Biblioteconomia i Documentació (1987) per la Universitat de Barcelona; cursà un postgrau en Noves Tecnologies de la Informació per la Universitat Politècnica de Catalunya (1996) i un en Gestió Cultural per la Universitat Pompeu Fabra (2000). Estudià Filosofia i Teologia i la llicència en Teologia sistemàtica a la Facultat de Teologia de Catalunya entre 2007 i 2015.

Entrà al monestir de Poblet el juliol de 2005. Vestí l'hàbit com a monjo cistercenc el 26 de gener de 2006, va fer la professió temporal el 26 de gener de 2007 i la professió solemne el 15 d'agost del 2010. Fou ordenat diaca el 21 d'abril de 2014 per l'arquebisbe-bisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives, i prevere el dia 1 de maig de 2015 per l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol i Balcells. Nomenat sots-prior el mes de maig de 2014, elegit Abat pels seus germans de comunitat el 3 de desembre de 2015, rebé la benedicció abacial el 27 de febrer de 2016 de mans de l'Abat General de l'Orde Cistercenc, fra Mauro Giuseppe Lepori, i fou confirmat com a abat per la comunitat fins a complir l'edat reglamentària el 2 de desembre de 2021. Com a Abat de Poblet és President de la Congregació Cistercenc de la Corona d'Aragó i membre del Capítol Ge-

neral i del Sínode de l'Orde Cistercenc, President del Patronat de l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià i membre del Patronat de Poblet. Des de 2022 és President de la Reunió d'Abats i Provincials (RAP) de Catalunya.

Anteriorment a l'entrada al monestir treballà a l'Hemeroteca de Tarragona entre 1983 i 2005. Fou Secretari de la Germandat de Poblet de 2000 a 2005, Secretari del Patronat de Poblet des de 2003, Secretari i vicepresident de l'Arxiu Bibliogràfic de Santes Creus entre 1998 i 2005, vocal del Patronat de l'Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià entre 2000 i 2005 i del primer consell de redacció de la revista Poblet també entre 2000 i 2005.

Col·laborador a la premsa, és autor de diversos treballs sobre història contemporània i biblioteconomia, especialment sobre el tractament dels fons de premsa. Amb la Dra. Maria Bonet, revisà i actualitzà la reedició del 2015 de la Història de Poblet d'Agustí Altisent.

Conferència Episcopal Espanyola

Conferència Episcopal Espanyola

Encuentro de Laicos sobre el Primer anuncio, en Madrid, del 16 al 18 de febrero

La Comisión Episcopal para los Laicos, Familia y Vida organizó el Encuentro de Laicos sobre el Primer anuncio con el lema «Pueblo de Dios unido en la Misión». Este evento ha reunido, del 16 al 18 de febrero, en la Fundación Pablo VI (P.º de Juan XXIII, 3), en Madrid, a representantes de las diócesis españolas, de la vida consagrada y de los distintos movimientos y asociaciones de laicos. En total, más de 700 participantes. Junto a ellos, cerca de cuarenta obispos.

Se inició el viernes, en torno a las 18.30 horas, este evento, que se inauguró justo cuando se cumplen 4 años de la clausura del Congreso de laicos “Pueblo de Dios en Salida”. Como explicó Dolores García Pi, del Consejo Asesor de Laicos, en la presentación del Encuentro, el viernes se dedicó “a recordar el camino recorrido en estos 4 años, a identificar el momento en el que ahora estamos, descubriendo los retos que tenemos por delante y las oportunidades que nos ofrece el Primer Anuncio, en las que hemos profundizado durante este bienio”. También ha subrayado que “en aquellos días sentimos la presencia del Espíritu que renueva, impulsa, nos lleva al encuentro con Jesús y con los hermanos, provoca conversión y ganas de “salir” por las calles a compartir...” y ahora llega la reflexión entre todos sobre el Primer Anuncio, que quiere ser “una memoria agradecida por los muchos dones recibidos”.

Después, el Nuncio en España trajo el saludo del papa Francisco «con particular afecto a todos cuantos participan en este Encuentro». Mons. Bernardito C. Auza ha alabado «la iniciativa de este Encuentro para con-

tagiarse y llevar el Evangelio a todas partes. Es signo del amor que tenéis a Jesucristo y el compromiso de su Vida en vuestras propias vidas. Él os mueve a anunciarle». El cardenal Omella, dejó de lado el texto oficial, para hablar «con el corazón» y animar a los laicos a la apasionante tarea de predicar el Evangelio, pues «es el encargo —ha dicho— que nos hicieron el día del Bautismo».

El sábado se cambió el verbo reconocer por interpretar. En el viaje que se emprendió tras el Congreso de Laicos, hoy ha sido el día de parar, contemplar, disfrutar y aprender. El programa del sábado se ha pensado en clave de “paradas en el camino” para «dar sentido a lo que estamos haciendo, redescubrir la meta a la que queremos llegar, focalizarnos en el mejor modo de hacerlo, en función de las circunstancias de cada momento», explico García Pi.

Después de la Eucaristía, los participantes en este Encuentro se dividieron por grupos para hacer un recorrido en cuatro tiempos, denominados «paradas»: sobre vida cotidiana, comunidad, acompañamiento y procesos formativos.

- Primera Parada: Primer anuncio en la vida cotidiana: el trabajo, la familia, las relaciones sociales, la educación, en contexto de alejados. Es una llamada a estar presentes en la vida pública con la Ponencia a cargo del vicario general de Jaén, Juan Ignacio Damas, a cerca de la relevancia del Espíritu en el proceso y los cuatro aspectos necesarios para el Primer Anuncio en la vida cotidiana: presencia, testimonio, diálogo y anuncio explícito. Y Trabajo en grupos.
- Segunda Parada: Primer anuncio y comunidad eclesial: vivencias comunitarias en la parroquia, los equipos de evangelización, los métodos e instrumentos con una mesa redonda de testimonios y trabajo en grupo.
- Tercera Parada: El acompañamiento tras el primer anuncio: reflexión a cerca de ese acompañamiento hasta la inserción en la comunidad cristiana, los procesos de fe y las experiencias de conversión a través de testimonios y experiencias varias y diálogo.
- Cuarta parada: Procesos formativos en el Primer anuncio: el lenguaje, qué y cómo transmitir, despertar evangelizadores y parroquias evangelizadoras a través de diversos talleres y compartir experiencias.

El domingo tuvo lugar la ponencia final a cargo de Dolores García Pi y su equipo de colaboradores: “Pueblo de Dios unido en la misión”. No todo

es primer anuncio; con esta expresión nos referimos al acto fundamental, consecuencia de nuestro bautismo, que tiene por objeto proclamar el kerigma (lo esencial de nuestra fe) con la finalidad de hacer posible un encuentro vivo con Jesucristo en aquellos que no lo conocen. Pero, junto con ello, hemos redescubierto que el primer anuncio no es una tarea, no es una obligación, no es una acción. A través del primer anuncio vamos a un encuentro con alguien que nos espera; alguien con minúscula y Alguien con mayúscula. El primer anuncio no es sólo para el otro, es también para nosotros mismos. Es el lugar concreto donde Cristo quiere construir mi vida, donde quiere hacerme suyo. Si nos saltamos eso, nos saltamos a Cristo. En definitiva, en el primer anuncio nos jugamos nuestra santidad personal, la llamada personal que nos hace Cristo desde las personas con las que compartimos vida, trabajo, compromiso, familia, barrio

Este anuncio de Jesús muerto y resucitado solo será creíble en la medida en que nuestras comunidades salgan a las periferias existenciales y materiales al encuentro de nuestro hermano que sufre. La presencia de Cristo y de la fraternidad de los cristianos será así buena noticia transformadora y signo de esperanza. Para realizar esta conversión pastoral a que nos lleva el primer anuncio no hay recetas ni fórmulas clave, pero sí contamos con muchas experiencias de Iglesia que podemos compartir entre las distintas comunidades y que nos pueden ayudar en el camino.

La Eucaristía presidida por el cardenal José Cobo culminó el encuentro, cuyas conclusiones han sido:

- subrayar la comunión de las distintas vocaciones del Pueblo de Dios;
- insistir en la vocación bautismal, que nos hace evangelizadores;
- tomar conciencia de que todos los ámbitos sociales son espacios privilegiados para el anuncio del Evangelio.
- y concretar e impulsar procesos y proyectos para los próximos años que ayuden en la tarea del Primer anuncio y faciliten, a través de la formación y mediante caminos de discernimiento comunitario, la creación de espacios de acogida, escucha, diálogo y acompañamiento en los distintos ámbitos, así como la construcción de estructuras que favorezcan la evangelización.

Sumari

ESGLÉSIA DIOCESANA

Bisbe diocesà

Decrets.....	5
Comunicacions.....	6
Aneu mar endins	8
Activitats del Sr. Bisbe	20

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments.....	24
Comunicacions diocesanes.....	24

Vida diocesana

Crònica del Consell Presbiteral	26
Crònica diocesana	28
Delegacions	32

SANTA SEU

Sant Pare

Jornada Mundial de la Pau.....	37
Jornada Mundial del Malalt.....	48
Missatge de Quaresma.....	51

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Nota sobre la pluja	57
Reunió dels Bisbes.....	58
Nomenament de fra Octavi Vilà Mayo bisbe de Girona	60

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Encuentro de laicos sobre el Primer anuncio.....	65
--	----

Subscripció anual: 35 €

Exemplar solt: 8 €

*El preu de la subscripció comprèn només l'edició del
«Butlletí del Bisbat de Terrassa» de l'any en curs*